TRĂIASCĂ 1 MAI

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI Seria II-a Nr. 1867 | 4 PAGINI — 20 BANI | Sîmbătă 30 aprilie 1955

PRIMĂVARA OAMENILOR MUNCII

DE OBICEI, cînd gîndești la continentele bătrînei noastre planete, este imposibil să ți le închipui altfel decît la scara didactică a unui glob puternic colorat: cu verde cîmpiile, un cafeniu închis munții, albastru pentru oceane, dungulițe negre, subțiri și bizare indicînd curenții. Ori cîte eforturi ai face, nici imaginația, nici măcar ea nu-i în stare să cuprindă imensitatea continentelor globului nostru. Himalaia și Anzii, Carpații și Sierra-Nevada, cele mai înalte vîrfuri ale geografiei universului cunoscut se pierd în atît de vaste spații, încît nici cu ochii celei mai inteligente imaginații nu poți străpunge ceața depărtărilor cosmice. Pe Coasta de Azur se face acum plaje, pe cînd în tundra siberiană zăpezile se cern albe din cerul înghețat. Noi ne bucurăm de întiii ghiocei, pe cînd pe malul Gangelui elefanții se adapă între flori de lotuși. Anotimpurile se succed diferit, soarele încălzește inegal planeta, dar oamenilor, miliardelor de oameni care populează spațiile vaste, care au înălțat case la poalele Himalaiei, care păstoresc turme în Carpați, caută aur în Sierra-Nevada, miliardelor de oameni de toate culorile, de pe continentele oricărui anotimp, li se vestește în ziua de 1 Mai: prieteni, tovarăși, vine primăvara. Soarele încălzește inegal pămîntul și totuși se apropie miracolul unei primăveri a tuturor continentelor. Soarele încălzește inegal pămîntul, dar el e totuși prezent peste tot: în prezența lui sevele urcă în tulpini, bobocii se desfoaie în petale parfumate, grînele se coc și orezul dă-n spic. In prezența soarelui viața e întreagă. Dacă, pe Gange, paria nu-și face vestminte din bumbacul recoltat de el pe proprietăți englezești, dacă truditorii din Anzi rup flori pentru buchetele altora, dacă minerii din Ruhr scot cărbuni și n-au căldură, e pentru că oamenilor acestora le-a fost furat dreptul la soare. Viața trebuie să fie întreagă! Prieteni, tovarăși, în prezența soarelui se apropie o primăvară a tuturor continentelor. O vestesc acum, de acest 1 Mai, coloanele proletare care au dus înainte civilizația, au construit uzine și palate, au schimbat fața vastelor spații ale geografiei.

Au trecut ani mulți, fiecare an s-a scăldat în sudoare și-n sînge, au trecut ani mulți de cînd, întîia oară, lumea a tresărit de chemarea gigantică adresată constructorilor civilizației: Proletari din toate țările, uniți-vă!

De cînd, întîia oară, muncitorii au plătit cu sînge sărbătoarea de 1 Mai. Aceasta a fost la Chicago.

De cînd, pe ziduri de cocioabe, în anul 1890, în București s-a scris: „Intîiu Mai însemnează arătarea hotărîtă a muncitorilor că ei vor să se împuțineze ceasurile de muncă la opt pe zi".

In prezența soarelui au crescut flori, a curs sudoare și sînge.

Și s-a petrecut o zguduire cu urmări incalculabile, o zguduire egală, prin urmările sale istorice, cu funcțiunea de izvor al vieții a soarelui; proletarii au hotărît să ia în mîini soarta lor, a omenirii, în mîinile care știu modela foițele străvezii de porțelan și barele de oțel aprins.

Baricadele lui Octombrie roșu au împărțit timpul în două: anii continentelor au trecut mai departe scăldați în sudoare și sînge, anii statului muncitorilor și țăranilor s-au învăluit în purpura eternă a gloriei și fiecare din ei a rămas viu în istorie, flacără conștiinței omenești.

Se spune că-n străfundurile pămîntului există un uriaș sîmbure de foc. Dacă se sapă în adîncuri se simte magma din pirosferă.

Intre Urali și Pirinei, în Europa, a fost înălțat piscul cel mai înalt al omenirii, depășind prin măreția lui tot ce-au creat zguduirile tectonice în milioane de secole. Piscul omenirii e la Moscova, un pisc incandescent. Ca să-i simtă iradiațiile, omenirea n-a mai fost nevoită să sape în întuneric. Magma revoluției o simți cînd înalți fruntea. Popoare întregi au înălțat frunți de titani. Un ocean de flăcări ai cărui curenți abia încap în geografie a și măturat, în lungile furtuni ale bătăliilor de clasă, multe diguri încropite din putregaiurile burgheziei. Al noulea val e întotdeauna cel mai puternic. Și acum imperialiștii mai rostogolesc ochi blegi, tumefiați de talazul revoluției chineze, cu atît de rodnice revărsări pe ogoarele asiatice și africane ale luptei pentru libertate. Zgribuliți pe paratrăsnetele Wall Streetului, corbii s-au mascat în vrăbioi și ciripesc dulce despre moarte atomică.

Poporul nostru își vede liniștit de treburi.

Făcînd tradiționalul bilanț de 1 Mai, clasa noastră muncitoare, toți oamenii muncii de la noi, în frunte cu comuniștii, se mîndresc cu truda lor creatoare, cu roadele ei, cu contribuția lor la civilizație. Am depășit de 2,5 ori, în 1954, volumul producției industriale globale din 1938. Numai în industria metalurgiei prelucrătoare am depășit de peste 5 ori producția aceluiași an. Luptăm acum pentru zece milioane tone cereale și peste 2.000 kg. porumb boabe la hectar. Intoarcem brazde și semănăm pîine, trăim febril campania de primăvară, grăbim însămînțările. Am făcut din cultură un bun al tuturor, i-am încredințat poporului pe Shakespeare și Tolstoi, pe Beethoven și Twain, alături de Gorchi și Eminescu. Smulgem din inima scumpă a Carpaților minereurile energiei nucleare și socotim gospodărește cu cît se pot reduce prețurile la conserve și jucării, la stofe și teatre. Fabricăm tractoare și creștem vaci, desțelenim pămînturi și înălțăm furnale, reducem prețurile și construim aparate de radio, obținem mereu mai mult oțel și mobile, mai multă pîine și sfeclă de zahăr.

Pentru noi, primăvara aceasta, a unsprezecea primăvară liberă, îmbină miresmele de proaspăt ale încolțirilor cu mireasma aromată a holdelor coapte. In plină primăvară culegem roadele pentru care am arat acum unsprezece ani. Zeci și zeci de întreprinderi au și îndeplinit planul cincinal, întreaga noastră industrie se bate pentru îndeplinirea și depășirea lui. In prezența soarelui, primăvara și toamna, anotimpurile încolțirii și coacerii, s-au contopit într-o îmbrățișare fecundă: astfel se nasc planurile despre zece milioane tone cereale și veștile despre întîia centrală electrică din Romînia pe bază de energie nucleară. Astfel trăiește, construiește și năzuiește poporul nostru, condus de Partidul Muncitoresc Romîn. Forța nemărginită a partidului comuniștilor, iată izvorul visurilor îndrăznețe, al planurilor precise, al victoriilor hotărîtoare în drumul nostru spre socialism.

Cu cîtă recunoștință ne întoarcem azi privirile către înaintașii, modești în eroismul lor, care au scris pe ziduri de cocioabe bucureștene despre 1 Mai, care-au jertfit vieți din viața lor pentru zilele avîntate ale acestei primăveri.

Se întîmplă deseori ca, ascultînd, noi, tinerii, povestirile tovarășilor încărunțiți în bătălii, să-i invidiem pentru dăruirea lor, pentru patima cu care au visat în închisori, au crezut suferind, au luptat în cele mai crîncene condiții. Recunoștința noastră pentru ei nu va fi niciodată prea mare. Trăim o epocă intensă, pătimașă, măreață.

Iată o știre, o știre oarecare din pagina a IV-a a ziarelor: „In Uniunea Sovietică a fost înființată o comisie pentru comunicații interplanetare". Oare nu-i nevoie de eroism ca să poți învăța atîta încît să fii măcar un mărunt funcționar al ministerului comunicațiilor dintre planete? Oare nu-i demn de-o patimă dogoritoare, tovarășe de douăzeci de ani, să vrei să dai omenirii ceva pentru care ai cheltuit tot ce era mai bun în tine? Să dărui, să împarți generos cu oamenii metoda de tăiere rapidă a metalelor, cîteva gînduri de preț șlefuite în imagini artistice, un nou soi de porumb sau o nouă galaxie — oare nu-i acesta sensul vieții noastre?

Prieteni de pe toate continentele, priviți: vi se întind mîini din Caucaz, de pe stînca de unde Prometeu a smuls focul pentru oameni; vi se întind mîini din Himalaia și Carpați, din Urali și Tatra. In ziua aceasta a noastră, a solidarității internaționale muncitorești, voi, cei asupriți încă, umpleți spațiile vaste cu pădurea vînjoasă a brațelor negre ca abanosul african, a brațelor galbene ca mierea pură pe care n-ați gustat-o, a brațelor albe ca fața palidă a foamei.

Pigmeii care înveninează obrazul omenirii, cei care spurcă diminețile cu miasmele propriei lor putreziri, se vor înfuria cumplit.

Au toate motivele. 1 Mai acesta îi găsește după ce, la Bandung, două continente au înfierat colonialismul. A răsunat acolo glasul a 29 de țări, pentru întîia oară întrunite la masa aceleiași conferințe. Guvernanții americani, în fața ofensivei pentru pace și libertate, sînt din ce în ce mai derutați. Ei au interzis serbarea de 1 Mai la Paris și New York. Ei țipă și amenință, dar lumea lor e o lume a fricii, a fricii cu sudori reci și coșmare cotidiene.

S-au cocoțat corbii pe paratrăznete și croncănesc despre război atomic. Li-i teamă de piscul înălțat la Moscova. Urăsc. Zadarnic! Toate drumurile duc spre comunism.

Prieteni, tovarăși, soarele încălzește inegal pămîntul, dar el răsare pretutindeni. Există un puternic lagăr al păcii și socialismului. El are prieteni pe toate meridianele, în toate satele și capitalele pămîntului. Există proletari în toate țările asuprite încă! Pe toate întinderile inimaginabil de fără capăt ale lumii trăiesc oameni, oameni vii, puternici, popoare care și-au cucerit dreptul la soare, popoare care-l rîvnesc. Dar nu există nici un popor dornic de aventuri războinice în slujba Wall Streetului.

S-au cocoțat corbii pe paratrăsnete și croncănesc despre război atomic. Dar gîtlejurile li s-au uscat de spaimă; nu există destule paratrăsnete pentru cîte fulgere uriașe luminează orizontul omenirii, prevestind ploile recoltelor drept împărțite.

Fiecare om din milioanele ce se încolonează de 1 Mai, sub steagurile roșii, de-a lungul și de-a latul continentelor lumii, e un dușman de moarte al morții. Terminați cu nălucirile demente, domnilor! Italienii preferă civilizația lor de secole, modului vostru de barbarie; francezii nu pot fi cumpărați precum caii de curse ai primului lor ministru; africanii, e adevărat, sînt cam „necivilizați" — ei n-au linșat încă nici un negru — și totuși nu-i veți convinge „să se bage sub pămînt și să se roage". Nu! Demența nu va izbuti să treacă dincolo de cabinetele voastre ministeriale.

Și dacă totuși veți îndrăzni, atunci băgați de seamă! Pe steagurile roșii ce vor fîlfîi de 1 Mai, peste tot unde soarele generează viață, stă de multă vreme scris că trebuie să vie o primăvară a tuturor continentelor. Primăvara aceasta va fi fără voi, va fi numai a noastră.

1 Mai — bilanț de victorii în industrie și agricultură

Au terminat însămînțările de primăvară

BAIA MARE (de la corespondentul nostru). Zilele frumoase din ultimul timp au dat posibilitatea țăranilor muncitori din regiunea Baia Mare să lupte pentru a obține succese din ce în ce mai mari la însămînțări. Un număr de șase gospodării colective, șase întovărășiri agricole și trei comune au reușit în cinstea zilei de 1 Mai să termine în întregime însămînțările de primăvară.

Gospodăriile colective care au terminat însămînțările sînt cele din Medieșu Aurit, Apateu, Culciu Mare din raionul Satu Mare, Andrid și Petrești din raionul Carei și Livada din raionul Oaș. Întovărășirile agricole din Ciumești, Petrești, Andrid, Foeni, Urziceni din raionul Carei, Potău din raionul Satu Mare și comunele Ciumești, Petrești, Andrid din raionul Carei au terminat în ziua de 28 aprilie însămînțările. În mod deosebit s-a evidențiat gospodăria colectivă din Medieșu Aurit care a însămînțat 140 ha. cu diferite culturi, dintre care 36 ha. cu porumb, 16 ha. cu floarea-soarelui și 8 ha. cu cartofi în cuiburi așezate în pătrat. De asemenea întovărășirea agricolă din Ciumești a însămînțat 60 ha. cu porumb, cartofi și floarea-soarelui tot în cuiburi așezate în pătrat. În comuna Ciumești, urmînd exemplul întovărășiților, țăranii muncitori cu gospodării individuale au însămînțat suprafața de 213 ha. cu porumb și 285 ha. cu cartofi tot în cuiburi așezate în pătrat.

Țăranii muncitori din regiunea Baia Mare continuă bătălia pentru terminarea la timp a însămînțărilor din epoca II-a pe întreaga regiune.

1500 autocamioane peste plan — angajamentul uzinei „Steagul Roșu"

Constructorii de autocamioane de la uzinele „Steagul Roșu", Orașul Stalin, care au îndeplinit sarcina de producție globală planificată pentru planul cincinal cu 9 luni înainte de termen, s-au adunat vineri după masă într-un mare miting pentru a discuta posibilitățile depășirii planului la autocamioane pe anul 1955.

Maistrul Gheorghe Sipoș, laureat al Premiului de Stat, din sectorul șasiu, inginerul Bobeanu Traian, șeful sectorului turnătorie de oțel, tînărul oțelar Guranda Gheorghe, turnătorul Ilie Ștefan, tînărul maistru Minga Vasile din sectorul oțelărie și mulți alții cari au luat cuvîntul s-au angajat să sporească tot mai mult producția de autocamioane, pentru continua reducere a prețului de cost al produselor. În numele muncitorilor din sectorul rulmenți, inginerul Ionescu Ioan, șeful sectorului, s-a angajat ca pînă la sfîrșitul anului să dea peste plan 300.000 de rulmenți.

Într-o atmosferă de entuziasm cei peste 5.000 de participanți la miting au hotărît trimiterea unei telegrame Comitetului Central al P.M.R. și Consiliului de Miniștri prin care se angajează să dea patriei peste prevederile planului pe 1955, un număr de 1.500 autocamioane.

Pentru frumoasa inițiativă luată, constructorii autocamioanelor au fost felicitați de tov. Stoian Petrescu, locțiitor al ministrului Industriei Metalurgice și Construcțiilor de mașini și tov. Augustin Gheorghe, prim secretar al Comitetului regional de partid.

(Agerpres)

Schimburi de onoare

REȘIȚA. — În ziua schimbului de onoare, furnaliștii Combinatului metalurgic din Reșița au produs cu 13,89 la sută mai multă fontă decît prevedea planul. Cele mai bune rezultate au fost obținute de echipele primtopitorilor Cristache Bănică și Ștefan Cîntar de la furnalul nr. 1, care, ajutați de echipele de încărcători conduse de Ilie Vasile și Ion Beceneagă și-au depășit sarcinile de plan cu 25 la sută. Succesele realizate în ziua schimbului de onoare au contribuit ca în ziua următoare furnaliștii reșițeni să dea prima tonă de fontă în contul zilei de 1 Mai.

Un însemnat succes l-au realizat și oțelarii combinatului, care au dat cu 23,6 la sută mai mult oțel peste plan.

★

DEVA. — Cinstind măreața sărbătoare a frăției oamenilor muncii din lumea întreagă — ziua de 1 Mai — oțelarii de la cuptoarele Siemens Martin din cadrul Combinatului metalurgic „Gh. Gheorghiu-Dej" Hunedoara au depășit planul de producție în ziua schimbului de onoare cu 13 la sută. Echipa de oțelari condusă de primtopitorul Dumitru Mihai de la cuptorul nr. 5 a elaborat o șarjă rapidă în numai 4 ore și jumătate, depășind astfel indicele de utilizare a cuptorului

★

ORADEA. — Colectivul fabricii de încălțăminte „Solidaritatea" din Oradea a produs în ziua schimbului de onoare, peste plan, 556 perechi de încălțăminte. S-au evidențiat în mod deosebit echipele conduse de Rozalia Fekete și Gașpar Kociș, care și-au depășit planul cu 96,7 la sută și respectiv cu 93 la sută.

Tinerii tractoriști pe ogor

Tinerii mecanizatori de la S.M.T. Sighișoara obțin zi de zi realizări tot mai însemnate în cinstea zilei de 1 Mai.

Astfel, brigada a VIII-a utemistă, folosind cu pricepere timpul prielnic de lucru se străduiește să grăbească ritmul de lucru. Utemistul Ferezan Ștefan, din cadrul acestei brigăzi, în urma aplicării graficului orar a reușit să-și depășească zilnic norma cu 110 la sută, devenind fruntaș pe stațiune. Cu aceeași hărnicie muncesc și tinerii Sell Dominic și Barbu Iosif. Pe lîngă faptul că-și depășesc zilnic norma, tinerii din această brigadă au făcut și însemnate economii la motorină.

Obținerea acestor succese se datorește în parte și ajutorului dat de brigada de cîmp a gospodăriei agricole colective „Drumul Socialismului" pe al cărei pămînt muncesc, care a curățat terenul, a stabilit din timp parcelele ce urmau să fie arate și a aprovizionat brigada cu combustibilul necesar.

Paralel cu munca de producție tinerii din brigada a VIII-a duc și o bogată viață culturală. Din inițiativa comunistului Mozes Alexandru șeful brigăzii, ei au organizat o brigadă artistică de agitație. În comuna Archita unde lucrează brigada în această campanie, brigada artistică a dat un frumos program artistic.

Celelalte brigăzi de tractoriști din S.M.T. Sighișoara, după exemplul brigăzii a VIII-a, muncesc cu tot mai mult avînt pentru terminarea la timp a lucrărilor agricole de primăvară.

Corespondent
MIHAILA GHEORGHE

Adunări festive

Muncitorii marilor uzine „23 August" din București, s-au adunat vineri după amiază într-o adunare festivă pentru a sărbători ziua de 1 Mai, măreața sărbătoare a oamenilor muncii de pretutindeni.

Această zi a fost întîmpinată de către muncitorii de aici cu frumoase realizări. În primul trimestru al anului, colectivul uzinelor „23 August" a reușit să-și îndeplinească sarcinile de plan în proporție de 111 la sută și să sporească productivitatea muncii cu 10 la sută. S-au realizat de asemenea însemnate economii.

În cadrul adunării festive, a luat cuvîntul prof. univ. Grigore Kotovschi care a vorbit despre însemnătatea zilei de 1 Mai, măreața zi a solidarității internaționale a celor ce muncesc. Tov. Constantin Stoica, președintele comitetului de întreprindere a vorbit apoi despre realizările muncitorilor din uzină în întîmpinarea zilei de 1 Mai și despre rezultatele schimbului de onoare.

★

Vineri după amiază a avut loc la Casa Scriitorilor o adunare închinată zilei de 1 Mai, ziua frăției celor ce muncesc din toate țările.

Cu acest prilej scriitorul Marcel Breslașu a vorbit despre semnificația zilei de 1 Mai și despre felul cum întîmpină poporul nostru această sărbătoare.

În încheiere poetul Nicolae Tăutu a citit cîteva din lucrările sale dedicate zilei 1 Mai.

(Agerpres)

Oaspeți de peste hotare

La invitația Consiliului Central al Sindicatelor, vineri la amiază a sosit în Capitală delegația Consiliului Central al Sindicatelor din Uniunea Sovietică.

Din delegație fac parte: Ivan Ivanovici Koslov, membru al Consiliului Central al Sindicatelor din Uniunea Sovietică, Elisaveta Vasilievna Pankratova, muncitoare textilistă fruntașă, deputat în Sovietul Suprem al R.S.F.S. Rusă și Dimitri Ivanovici Lunin, președintele Consiliului Republican al Sindicatului muncitorilor petroliști din Azerbaidjan, deputat în Sovietul Suprem al R.S.S. Azerbaidjene.

La sosire, pe aeroportul Băneasa, membrii delegației sindicatelor sovietice au fost întîmpinați de tovarășa Liuba Chișinevschi, secretar al Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R. și de alți activiști de frunte ai Consiliului Central al Sindicatelor.

Au fost de față V. I. Barahnin, prim secretar al Ambasadei Uniunii Sovietice la București și V. V. Skorniakov, atașat al Ambasadei Uniunii Sovietice.

★

La invitația Consiliului Central al Sindicatelor din R. P. R. joi seară a sosit în Capitală o delegație a sindicatelor din Finlanda din care fac parte Nicolai Mörsky și Vaino Lehikoinen, activiști sindicali.

În cursul zilei de vineri au mai sosit în Capitală Karl Hansan, muncitor textilist și Lars Engshräm, muncitor feroviar din Suedia; Georg Ask, muncitor din Norvegia, precum și o delegație a sindicatelor din R. P. Ungară.

(Agerpres)

Frumoasă e viața, prieteni!...

Doina Sălăjan

Pe cîmpuri largi...

*Pe cîmpuri largi nu suflă pic de vînt
Și griul răsărit e încă firav.
Trec peste-ntinderi și de cer mă-ncînt,
De-albastrul lui apropiat și jilav.*

*Trec peste-ntinderi și visez. Revin
Prin limpede văzduh, cocori, vîslind.
Pămîntul, sub picior, de sevă-i plin
Și inima de-un fel de dulce jind*

*Simt cum mă-nalț sub ceruri rotogol
Ca pasărea, vestind o bucurie.
Sub mine, jos, aleargă cîmpul gol —
Și griul firav parcă-i o solie...*

*Mă-nalț! Prin inimă trec clipele fior
Și-apropie-mplinirile rotunde.
Mă-mbăt privind un vis biruitor,
In lanuri viitoare, cum pătrunde.*

*Pe cîmpuri largi nu suflă pic de vînt
Și griul primăverii-abia răsare...
Dar de pe-acum de spice mari mă-ncînt,
In zbor înalt spre verile cu soare.*

Rusalin Mureșanu

Tractoare ies pe poartă...

*Tractoare ies pe poartă sub bolta fără pată,
Și le-a ieșit -nainte curată, primăvara.
Par uriași de basme pornind întîia dată
In lungă drumuire ca să cunoască țara...*

*In curtea străjuită de plopi înalți și proaspeți
Mi le petrec cu ochii tovarăși din uzină.
Pe vrăbiile care asistă doar ca oaspeți
Un june plop le ține pe brațe și suspină.*

*Porniți acum, tractoare, spre holda bătrînească,
Să înfruntați arșița și cerul greu de plumb.
Căci doar prin voi uzina ajută să rodească
Mai voinicește grîul și lanul de porumb!*

*Sub cerul ca oglinda imensă-a primăverii
Prin macii fără număr de vînturi legănați,
Pămînturilor negre, bogate, ale țării,
Voi cei mai noi prieteni, belșuguri să le dați.*

*Căci iată, este vremea cînd țarina vă cere...
Cînd nu-i de-ajunsă truda căluților betegi.
Porniți voi soli ai vieții cu mii de cai putere
Și cu iubirea largă a patriei întregi.*

*Steag purpuriu și inimi de foc să vă-nsoțească,
Scaieți și rugi să zmulgeți din sănătos pămînt.
Dușmanii de-o să -ncerce din drum să vă oprească
Să le arătați scaieții și rugii duși de vînt.*

Ștefan Iureș

Energii de primăvară

Trec
sfertul de veac
peste cîteva zile.
(Am anticipat
„cîți ani ai?")
Și eu vă felicit:
azi încă april e,
De mîine
trăim
luna mai.
Cortegiul întreg
de luceferi
în jerbe,
De flori
cu parfumul suav,
De cînd mă știu eu
mă ațîță,
mă fierbe,
Mă lasă
năuc
ori bolnav.
Imi știe adresa
înalta stăpînă.
Mă prinde de mînă
— nu-l scap —
Și
sfîrrr!
mă-nvîrtește în jurul ei.
pînă
Ce-n nouri îmi pierd
bietul cap.
— Dă-mi drumul!
țip eu
și îmi caut un sprijin.
Mă clatin.
(vezi, nu știu să beau).
Drept cîrjă
iau trunchiu-nfloritului vișin.
Și știți ce urmează?
Pe șleau:
Ea-ncepe
cu patimă
să mă sărute.

Oh, buzele ei
ard
ca para.
Eu bolborosesc
numai
vrute-nevrute..
..Nebună mai e,
primăvara!
Și pe dumneavoastră
la fel
v-amețește?
Ciudat că,
deși pot să jur
Că-n fiece an,
punctuală,
sosește,
Nu-mi iau
niciodată
măsuri,
Și, veșnic,
tot nepregătit
mă surprinde
Surpriza
i-o știu
pe de rost
Cu orice
invazie de-asta
fierbinte,
Mai plin
de frămînturi
am fost.
Curenții de înaltă tensiune
prin mine.
Prin mintea
și inima mea
Treceau
vîjîind.
Se scurgeau în țărînă.
Țărîna,
pe loc,
înflorea.
...Sîntem
paratrăznetul
fără de voie

Ai oricărei noi primăveri.
Neliniștea asta
ce, totuși,
în noi e,
Să n-o folosim nicăieri?
Eu zic:
energiile suplimentare
Captîndu-le
iară și iar,
Să facem ca omul
să umble
sub soare
Un veac și jumătate,
măcar!
Lovind
c-o minusculă,
ageră lance,
Rănind
inamicul cel timp.
Să frîngem
și virusul
hidului cancer
Sub strîmtul
lentilelor
cîmp!
Și noii comisii de comunicații
Interplanetare —
curaj!
Să facem
să aibă-n vedere,
prin spații,
Curînd —
și-un birou de voiaj!
...Destul.
Mă rezum.
Sînt probleme prea vaste.
Și nu-i timp
la vorbe
să stai:
— Vărsați
tot surplusul
puterilor voastre
Sporitelor sarcini din mai!

Aurel Covaci

Avertisment

Tot ce-atingem noi cu mîna
Ori se schimbă-n aur scump,
Ori în pulbere se schimbă,
Cînd mînile irump.

Holda-atingem — crește grîul,
Lanțurile-atingem — cad.
Rîul dă lumină vie,
Moartea-și află al morții vad.

Temeți-vă voi ce faceți
Jonglerii cu vreun atom,
Nu dea domnul să v-atingă
Mîna noastră cea de Om.

Ion Buleandră

Sonet pentru tata

Că m-ai crescut voinic, să pot lupta
Și pieptul meu furtunile să-nfrunte,
Mă plec în fața brazdei de pe frunte
Și-a grijilor ce-au nins pe tîmpla ta.

Sînt mîndru că, sărac, în vremuri crunte,
N-ai terfelit ca unii cinstea ta;
Că pot acum în vers a te cînta
Drept un țăran colectivist de frunte.

Cu treburi de partid te zbați din greu,
Că multe-s de făcut la noi în sat
Chiar dacă fire albe-ți cresc mereu...

Ca tine vreau, cinstit și răspicat
Să fie-n luptă aspră versul meu:
Plugar vînjos și mare om de stat.

Ion Brad

In grădină

*Miroase a pămînt plouat și-a muguri,
Ard în grădină buruieni pe ruguri,
Sar codobaturi, joacă după pluguri.*

*Zadarnic ar mai încerca să-și țeasă
Argintul pînzei, plasa de mătasă,
Omida neagră și omida grasă.*

*Zadarnic ar vrea să strice gustul
Atîtor rodii coapte de augustul
Ce schimbă-n aur și melasă mustul.*

*Le ard în flăcări astăzi pionierii,
Prietenii cei dragi ai primăverii:
Rîd, sub zăpada floarei, pruncii, merii...*

Florin Mugur

Intr-o gară

*Cu un surîs pe fața-i șănțuită
Adînc, de umiliri și suferinți,
Orașul, așteptîndu-și sărbătoarea,
Privea întîiul mai cu ochi fierbinți.*

*In izul de funingini și moloz
Atunci, în prima noastră primăvară,
Un om înalt iubita-și adăsta
Incremenit, în forfota din gară.
Ea, dintr-un tîrg moldovenesc venea;
El se-ntorsese nu de mult din Tatra.
In haine cenușii, de muncitor,
Stătea-ncruntat, cu chipul sur ca piatra.
De patru ani, cu sîngele-n tumult,
O tot chema prin fumul așteptării:
— „Ai să te-ntorci. Ca pe-o cîntare-ascult
Măruntii pași ai tăi pe prundul gării.
Tu, nour alb cu aripile reci,
Cu mîngîieri spre ea domol să luneci.
Să-i spui: iubirea mea, să nu te pleci.
Să-i spui: lumina mea, să nu mă-ntunecî",
In nopțile războiului ursuze,
El cu sfială numele-i șoptea.
Iar numele i se topea pe buze
Incet, ca un părelnic fulg de nea.*

*O aștepta în forfota cumplită,
De neclintit, înalt, copleșitor,
Ca o statuie din granit cioplită.
...Doar buzele îi tremurau ușor.*

*O aștepta de mult, o aștepta,
Cînd în mulțime o zări de-odată.
Cînd a privit-o, l-a văzut și ea.
A-ncremenit tăcută gara toată.
Și trenurile toate s-au oprit,
Și nici un zvon de roți și nici o șoaptă
Spre bolțile de-oțel n-au mai suit.
Cînd a văzut-o, dreaptă-n fața lui,
Cu părul, aurie flăcăruie,
Și rochia subțire, albăstruie,
A fost în el un fulger albăstrui.
Și față-n față au rămas o clipă.
Nu surîdeau și n-au scos un cuvînt.
Dar cîte și-au spus ei în clipa-aceea,
Nu s-au mai spus vreodată pe pămînt.*

*Era în mai — și pace. Se priveau.
Și ei întinse mîinile spre ea.*

*Orașul care — tînăr — strălucea,
Nu soarele, ci ei îl luminau.*

DIN ANII MARILOR BĂTĂLII

...Sîntem în toamna lui 1930. Iarna nemiloasă bate la ușă. Ploi mărunte cu firul lung se cern într-una. Apa curge în șiroaie prin acoperișul halei de la uzina „Lemaitre" formînd bulboace în gropile ce le poți întîlni mai la fiecare pas. Muncitorii zgribuliți de frig stau aplecați deasupra mașinilor. Toți gîndesc la iarna care vine, la soțiile și la copiii care vor rămîne iarăși fără căldură, fără îmbrăcăminte și fără hrană.

Zilele trecute Robert Jeumott, patronul belgian, și-a făcut rondul obișnuit de jandarm prin uzină și a lungit lista amenzilor. Sachelarie Barbu a mîncat un corn în timpul lucrului; i s-au tăiat patru ore.

A pierdut cineva nădejdea la Lemaitre? Nu! Muncitorii aceștia vlăguiți de mizerie, au lovit de atîtea ori cu pumnii în masa din lemn de nuc a lui Robert Jeumott cerîndu-și drepturile. Și dacă nu le-au primit, au făcut să amuțească mașinile: grevă.

Așa a fost și-n toamna anului 1930!

GREVĂ LA „LEMAITRE"!

De cîteva săptămîni a încetat zgomotul mașinilor. Patronul a respins revendicările muncitorilor „salariu omenesc, desființarea amenzilor, respect față de om..."

Curtea uzinei a fost înțesată de jandarmi și polițiști. Căutau pe cei care aprind flacăra revoluției în oameni: pe comuniști. Nu i-au găsit.

Patronul a folosit vechea metodă, a adus spărgători de grevă. Acestora le-a căzut jertfă tînărul Petre Ionescu. A doua zi, pe șoseaua Olteniței, un convoi lung de muncitori însoțeau pe ultimul drum pe un tovarăș de luptă. In fruntea coloanei fîlfîia în vînt un steag roșu aprins.

De cîteva ori jandarmii s-au năpustit să împrăștie cortegiul. Un utecist s-a urcat pe carul mortuar:

— Nu dați îndărăt, tovarăși. Muncitorii nu se tem de nimic pe lume...

Inimile rămîn totdeauna pline de nădejdi și speranțe, mai cu seamă cînd simți aproape de tine pe comuniști. La „Lemaitre" lupta continuă ceas de ceas și an de an, asemenea unui curent subteran.

Se apropie 1 Mai. Autoritățile burgheziei țin totdeauna bine minte data sărbătorilor muncitorești. Cu cîteva zile înainte, uzina s-a umplut de polițiști, de agenți provocatori, iar la poartă, jandarmii îi controlează pe toți cei care intră. Și totuși cuvîntul partidului a pătruns în uzină.

Tînărul Grama Iordache de la forjă a ascuns un pachet de manifeste în dulapul de haine. L-a observat maistrul.

— Ce faci acolo?

Grama tace. Pare că se teme de el.

— Scoate-l — îi spune maistrul cu dojană în glas. Astea nu se pun aici. Bagă-le repede în țevile pe care le vezi colo.

Afară polițiștii se plimbă siguri de ei.

După terminarea lucrului muncitorii au găsit prin dulapuri, la baie și prin secții hîrtii mici pe care scria: „Trăiască 1 Mai, Ziua solidarității internaționale a oamenilor muncii!"

A doua zi: 1 Mai. Tudor Giuran de la „Lemaitre" a plecat și el cu familia în pădurea Andronache, unde se adunau mii de muncitori. Aici au petrecut cîntînd. In acele vremuri grele, 1 Mai era sărbătorit mai mult în inimi.

Totuși, în grupuri mici, în adîncul pădurii, se purtau discuții despre marea zi a proletariatului lumii. Părtași la această taină au rămas bătrînii stejari ai pădurii.

STEAGURI...

Uzinele „Lemaitre" sînt în sărbătoare. Pe poartă se revarsă coloanele de muncitori. Cîtă bucurie și tumult în inimile lor! E primul 1 Mai liber, primul 1 Mai cînd faldurile steagurilor roșii larg desfășurate scaldă văzduhul azuriu și nu se mai ațin baionete să le sfîșie.

Se pare că marile bulevarde ale Bucureștilor nu-s deajuns de încăpătoare pentru mulțimile care le străbat.

Prin fața tribunelor trec muncitorii de la „Lemaitre". Sînt în această coloană vechi luptători pentru cauza celor mulți: strungarul Tudor Giuran, care în 1918 a înfruntat gloanțele în Piața Teatrului Național, mecanicul Aurel Vidoni, luptător în toate grevele uzinei, forjarul Iordache Grama care cu ani în urmă era începător în munca primejdioasă din ilegalitate.

Sînt în această coloană și muncitori care în anii războiului sîngeros al lui Hitler, cînd uzina era militarizată, șopteau tuturora, ca o poruncă:

— Lucrează mai încet... Lucrează mai încet...

Bravii muncitori ai uzinei „Lemaitre" au stat la datorie acolo unde i-a chemat partidul: au apărat Bucureștiul de urgia fascistă, au stat în fața mitralierelor lui Rădescu, au plecat să ajute pe țărani să smulgă pămîntul din mîinile moșierilor.

...După amiază pădurea Andronache a găzduit atîta lume cum nu s-a mai întîmplat vreodată. Tineri și bătrîni au cîntat, au rotit hore și au petrecut pînă noaptea tîrziu.

Iar stejarii cei bătrîni n-au trebuit să mai tăinuiască gîndurile și speranțele de mîine ale oamenilor.

NOAPTE DE IUNIE...

E noapte de iunie albastră ca fundul fîntînilor adînci. E liniște. In preajma uzinei se aud pași domoli, măsurați. O umbră alunecă în fața porții. E mecanicul Aurel Vidoni:

— Tu ce cauți aici? îl întrebă el, nițel răstit, pe un tînăr care se vîntura pe aproape.

— Păzesc — sună răspunsul.

— Tu nu ești de gardă, mergi și te culcă. Sîntem destui.

— Trebuie să rămîn. Nu pot dormi.

— Dacă așa ți-e voia...

Comunistul Aurel Vidoni n-a simțit nici el oboseala în noaptea aceea, cu toate că peste zi muncise mai mult ca oricînd. De dimineață, împreună cu comunistul Niță Vasile s-au dus la biroul lui Zapan, directorul burghez. Nu s-au mai oprit ca altă dată în fața ușii capitonate, cu șepcile în mînă. Au intrat și au spus hotărît:

— Domnule director, poftește afară. Uzina e a noastră.

Tremurînd, dar cu un rictus de ură în colțul gurii, Zapan aruncă cheile pe masă și părăsește biroul.

În acea noapte se votase în Marea Adunare Națională actul istoric revoluționar, al naționalizării. Printre deputații din sală se afla și Grama Iordache, forjar la „Lemaitre".

În numele suferințelor grele îndurate în anii cei negri, de chinuri și mizerie, în numele copiilor de muncitori cu fața suptă, în numele soțiilor care n-au cunoscut bucurii, în numele tovarășilor care au umplut închisorile burgheziei, comunistul Iordache Grama a spus hotărît prin votul lui:

— Fabricile și bogățiile patriei să fie de acum ale noastre, ale tuturora...

Cînd zorii fulgerau noaptea, sirena uzinei a sunat înalt, chemînd muncitorii la o muncă nouă. Aurel Vidoni a intrat în schimb fără să mai dea pe acasă.

Mai tîrziu, muncitorii s-au întrunit într-un miting-fulger. Maistrul strungar Tudor Nicolae și-a început cuvîntarea:

— Tovarăși, uzina e a noastră.

AZI PRIN UZINĂ

De atunci au trecut cîțiva ani. Să facem o scurtă vizită prin uzinele „Matyas Rakosi". Cine vine azi aici nu poate recunoaște vechea fabrică. La „Lemaitre" se făceau reparații de locomotive, cazane și vagoane. Muncitorii bătrîni păstrează încă în imagine vechea fabrică unde mulți și-au măcinat sănătatea și viața.

După naționalizare, uzina a pășit pe un drum nou. S-au făcut mari investiții pentru dezvoltarea ei. În decursul anilor, uzina a căpătat un nou aspect, cu noi condiții de muncă. În locul vechii fabrici, rînd pe rînd au apărut noi construcții și instalații. A fost construită o hală de montaj iar mai tîrziu o nouă turnătorie. Noile construcții au ținut seama de prevederile normelor tehnicii securității muncii. Ele sînt luminoase, aerisite, cu instalații de ventilație, încălzire centrală. Utilajul a fost complect reînnoit. La mașinile moderne, primite din Uniunea Sovietică și țările de democrație populară, lucrează de zor muncitorii. Stegulețe roșii — unele brodate cu fire de aur — fotografii mari ale fruntașilor, dau un aspect de sărbătoare muncii de fiecare zi.

Obiectul de fabricație a fost schimbat. De la reparații, uzina a trecut la confecționarea de motoare, pompe și compresoare.

Cîte nu s-au făcut în acești ani în uzină? Iată cantina, unde zilnic iau masa sute de muncitori.

Acum în uzină asistența sanitară a devenit un lucru obișnuit. Muncitorii au la îndemînă lor un cabinet medical și dentar.

Poate e un lucru mărunt că în uzină se găsește un bufet și o librărie, dar și ele fac parte din măsurile luate pentru un anume scop: grija față de om.

Pe vremea lui Robert Jeumott, după terminarea lucrului muncitorii căutau să fugă cît mai repede din uzina care le storcea și ultimele puteri. Astăzi pe mulți îi poți întîlni aplecați asupra meselor de șah, ori răsfoind o carte în biblioteca ce cuprinde 16.000 de volume. De pildă, pe Cristea Marin, campionul republican de box, îl vei putea găsi antrenîndu-se sub supravegherea lui Ion Chiriac. Fete cu voci subțiri, băieți sprinteni la jocuri, în costume frumoase, fac repetiția generală a noului program artistic.

Pe alții îi preocupă îndeosebi problemele tehnice.

Un cabinet tehnic înzestrat cu 6.000 de volume le stă la dispoziție. Numai în primele trei luni ale anului, au sosit la acest cabinet 46 propuneri de raționalizări, din care 29 au fost acceptate, iar 24 de acum și aplicate. Ele aduc o economie de 149.115 lei. Raționalizatorii au primit drept premiu 13.810 lei.

Inainte, muncitorii n-aveau voie să vină cu ziare în uzină. Astăzi redacția ziarului uzinal „Timpuri Noi" scoate bilunar o gazetă în 4 pagini.

De multe ori cei bătrîni povestesc celor 173 ucenici din cadrul școlii de pe lîngă întreprindere cum au învățat ei meserie. Tinerii primesc azi îmbrăcăminte, hrană și cazare.

De aci, de la uzinele „Matyas Rakosi", în anii din urmă s-au ridicat zeci de muncitori în diferite munci de răspundere. Cîte nu s-ar putea vorbi despre strungarul Ștefan Iliescu, azi inginer la uzinele „Tudor Vladimirescu", despre cazangiul Ștefan Dumitrescu, care a studiat în U. R. S. S., despre ascuțitorul de scule Niță Vasile, azi ofițer superior, sau Marin Necunoscutu director al S. M. T-ului din Nanov, raionul Alexandria.

Ne-a fost ușor să trecem în revistă o parte din realizările oamenilor muncii de la uzinele „Matyas Rakosi" în acești ani; să luăm aminte însă că fiecare succes a necesitat multe eforturi și multe greutăți de învins.

Cert este un lucru: în anii puterii populare uzina a crescut neînchipuit de mult. Odată cu ea au crescut și oamenii.

In sală se află un strung universal la care cu ani în urmă venise să lucreze fiul unui pescar. Acesta era Nicolae Vasu. Pe el l-au crescut comuniștii bătrîni ai uzinei.

Azi Nicolae Vasu poartă cu mîndrie steaua de aur de „Erou al Muncii Socialiste".

La uzinele „Matyas Rakosi" pe pieptul multor muncitori strălucesc ordine și medalii ale patriei noastre.

Iar dacă am vrea să cîntărim care sînt prefacerile cele mai de seamă întîmplate în viața uzinei, esența tuturor acestor prefaceri am găsi-o în muncă. În muncă, deoarece ea a devenit în patria noastră o chestiune de cinste, de glorie și de eroism.

AN DE AN

In fiecare an de 1 Mai am putut auzi la megafoane, la radio, vocea crainicului:

— Acum în fața tribunei trec muncitorii uzinelor „Matyas Rakosi". Ei raportează partidului...

...1949 „Am îndeplinit primul plan de stat (1948) cu 107,2 la sută.

Am reușit să fabricăm două motoare semi-diesel de 25 C. P.

...1950 „Cel de al doilea plan de stat (1949) a fost îndeplinit cu 133 la sută.

... 1952 „Din acest an producem în serie motoare cu explozie de 6 C. P. și 15 C. P.

...1954 „Volumul producției globale a crescut în acest an, față de 1950, atingînd 213 la sută".

An de an, trecînd prin fața tribunei din Piața Stalin, muncitorii uzinelor „Matyas Rakosi" au purtat înscris pe grafice și plancarde rodul îmbelșugat al unui an de bătălie.

Mîine vom putea auzi din nou vocea crainicului:

— Acum, în fața tribunei trec muncitorii uzinelor „Matyas Rakosi"...

Ii vom privi pe muncitorii acestei uzine pășind în sunetul fanfarei în Piața Stalin unde aduc de ziua celui de al unsprezecelea 1 Mai liber vestea unui nou triumf de pe șiragul victoriilor din anii marilor bătălii:

Am îndeplinit primul cincinal al patriei. Dăm produse în contul semestrului II al anului 1956.

In Piața Stalin se aude răspicat glasul crainicului:

— Acum în fața tribunei trec muncitorii uzinei „Matyas Rakosi".

FANUȘ NEAGU
ȘTEFAN HALMOȘ

Să grăbim ritmul însămînțărilor!

In cinstea zilei de 1 Mai oamenii muncii de pe ogoare, folosind din plin zilele bune de lucru au intensificat ritmul însămînțărilor. În multe regiuni și raioane, datorită folosirii întregii capacități de lucru a tractoarelor, mașinilor agricole și atelajelor, viteza zilnică de lucru a putut fi depășită cu mult. Muncitorii din gospodăriile de stat și S.M.T., colectiviștii, întovărășiții și țăranii muncitori cu gospodării individuale din regiunile Craiova, Iași, Bîrlad, Oradea, Suceava și Constanța au însămînțat cele mai mari suprafețe de teren și astfel, aceste regiuni au devenit fruntașe la însămînțări.

Deși în întreaga țară timpul este prielnic lucrărilor agricole de primăvară și pămîntul s-a zvîntat în cea mai mare parte, în unele regiuni organele de partid și de stat n-au luat toate măsurile politico-organizatorice necesare pentru intensificarea ritmului însămînțărilor în vederea folosirii din plin a timpului optim.

În regiunile Ploești, Pitești, București și altele, s-au însămînțat suprafețe reduse cu mult sub posibilitățile de lucru existente aci.

În zilele care urmează trebuie folosite mai bine tractoarele, mașinile agricole și atelajele pentru a grăbi însămînțatul porumbului și al plantelor tehnice. În ultimele zile temperatura solului a atins în cele mai multe locuri 8—10 grade, temperatură la care este indicat să se facă semănatul porumbului. Oamenii muncii de pe ogoare sînt chemați să însămînțeze porumbul în timpul cel mai scurt, condiție hotărîtoare pentru a obține o recoltă bogată.

O mare atenție trebuie dată semănăturilor de toamnă. Ele au ieșit din iarnă în cea mai mare parte, bine înfrățite. Acum este momentul să fie ajutate, prin lucrări agrotehnice, să crească în cele mai bune condițiuni și să dea rod bogat. De aceea semănăturile de toamnă trebuie grăpate, plivite de buruieni și îngrășate cu bălegar de grajd bine putrezit și cu îngrășăminte chimice. Acolo unde ele au pierit din cauza băltirii apelor, terenurile trebuie reînsămînțate cu porumb.

Grăbirea ritmului însămînțărilor este o sarcină de mare răspundere pentru organele de partid și de stat, pentru toți oamenii muncii de pe ogoare. Să desfășurăm larg întrecerea pentru obținerea unei recolte de 10 milioane tone grîu și porumb!

(Agerpres)

Fruntași la însămînțarea sfeclei de zahăr

Țăranii muncitori din regiunea Suceava cultivă în acest an 15.000 ha. cu sfeclă de zahăr. Cultivatorii au căpătat o bogată experiență în folosirea metodelor agrotehnice înaintate pentru sporirea producției de sfeclă la hectar. Anul trecut, la fiecare hectar cultivat cu sfeclă de zahăr Ion Amăriucăi din satul Știubieni a obținut 47.000 kg., Constantin Floriștеanu din comuna Dolhasca 40.000 kg., iar Gheorghe Horopciuc din comuna Hlipiceni a obținut 39.200 kg.

Folosind fiecare oră și fiecare zi bună de lucru, cultivatorii de sfeclă de zahăr din regiunea Suceava au însămînțat pînă acum peste 70 la sută din suprafața planificată. Țăranii muncitori din raionul Săveni, care au însămînțat 98 la sută din suprafața planificată, sînt fruntași pe regiune. Mari suprafețe au fost însămînțate și în raioanele Trușești, Dorohoi, Darabani, Fălticeni și Suceava.

Muncitorii din gospodăriile agricole de stat Călinești, Dîngeni, Drăgușeni, Zăicești și „Progresul"-Dorohoi, colectiviștii și țăranii muncitori întovărășiți din raioanele Fălticeni, Botoșani, Dorohoi, Săveni și Trușești au terminat însămînțatul sfeclei de zahăr. Colectiviștii din întreaga regiune au depășit cu 5 la sută suprafața planificată cu sfeclă de zahăr, iar țăranii muncitori întovărășiți cu 23 la sută.

(Agerpres)

TELEGRAMA

Președintelui Republicii Austriace
DOMNUL THEODOR KÖRNER
Viena

În numele Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne și al meu personal, rog pe Excelența Voastră să primească felicitări cu prilejul celei de a 10-a aniversări a eliberării Austriei de sub dominația hitleristă și a restabilirii Republicii Austriace.

Transmit cele mai bune urări poporului austriac în lupta sa pentru făurirea unei Austrii independente, democratice și libere.

Dr. PETRU GROZA
Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne

PRIVITOR LA SEMNAREA UNUI ACORD COMERCIAL ȘI DE PLĂȚI ÎNTRE REPUBLICA POPULARĂ ROMÎNĂ ȘI REPUBLICA POPULARĂ POLONĂ

Ca rezultat al tratativelor purtate, s-a încheiat în ziua de 28 aprilie a.c., la Varșovia, între Republica Populară Romînă și Republica Populară Polonă, un Acord privind schimbul de mărfuri și plăți pe anul 1955.

Pe baza acordului încheiat, Republica Populară Polonă va exporta în Republica Populară Romînă, cocs, laminate, chimicale, produse ale industriei textile și celofibră, mașini și instrumente, precum și alte mărfuri.

Republica Populară Romînă va exporta în Republica Populară Polonă: produse ale industriei petrolifere, pirită, produse agricole, uleiul petrolifer, precum și alte mărfuri.

Tratativele au fost purtate într-un spirit de înțelegere și prietenie reciprocă.

Livrările mărfurilor stabilite vor contribui la grăbirea dezvoltării economice a ambelor țări.

Acordul a fost semnat din partea Republicii Populare Romîne, de Valentin Steriopol, locțiitor al ministrului Comerțului Exterior, iar din partea Republicii Populare Polone, de Czelaw Bayer, vice ministru al Comerțului Exterior.

(Agerpres)

In legătură cu acordarea de către U. R. S. S. de ajutor tehnico-științific în folosirea pașnică a energiei atomice unor țări printre care și R.P.R.

MOSCOVA 29 (Agerpres). — TASS transmite:

În legătură cu propunerea guvernului sovietic privind acordarea de ajutor tehnico-științific Republicii Populare Chineze, Republicii Populare Polone, Republicii Cehoslovace, Republicii Populare Romîne și Republicii Democrate Germane, pentru crearea de baze științifice de experimentare în vederea dezvoltării cercetărilor în domeniul fizicii nucleare și folosirii energiei atomice în scopuri pașnice, la sfîrșitul lunii martie și mijlocul lunii aprilie au sosit la Moscova pentru a duce tratative cu privire la aceste probleme, delegații ale țărilor mai sus amintite din care fac parte mari oameni de știință — fizicieni și ingineri.

În decursul tratativelor cu aceste delegații au fost examinate probleme concrete privind proiectarea, fabricarea și livrarea completă de pile atomice experimentale și de acceleratori de particule elementare, pregătirea de cadre și alte probleme privind organizarea în aceste țări a activității de cercetări științifice în domeniul fizicii nucleare și al folosirii izotopilor radioactivi în medicină, biologie și în alte domenii ale științei și tehnicii.

Membrilor delegațiilor li s-a acordat posibilitatea de a cunoaște îndeaproape lucrările de cercetări științifice în domeniul folosirii energiei atomice în scopuri pașnice, care se desfășoară în institutele de cercetări științifice ale U.R.S.S. din Moscova, Leningrad, Kiev și Harkov. Membrii delegațiilor au putut de asemenea să cunoască îndeaproape funcționarea pilelor atomice experimentale și a acceleratorilor de particule elementare în funcțiune.

Delegațiile au vizitat de asemenea centrala atomo-electrică și au luat cunoștință de modul ei de funcționare.

Din partea sovietică la tratative au participat cunoscuți oameni de știință — fizicieni și ingineri sovietici.

In urma tratativelor au fost semnate acorduri în care se prevede că în decursul anilor 1955—1956 Uniunea Sovietică va efectua lucrări de proiectare și va livra țărilor mai sus amintite pile atomice experimentale și acceleratori de particule elementare fabricate de industria Uniunii Sovietice, va transmite gratuit documentația tehnico-științifică necesară privitoare la aceste pile și la acești acceleratori de particule, va acorda ajutor tehnico-științific la montarea și punerea lor în exploatare delegînd specialiști sovietici în aceste țări, va transmite cantitatea de materiale dezagregabile și alte materiale necesare pentru pilele atomice și lucrările de cercetare, va livra țărilor menționate, pînă în momentul cînd ele vor pune în funcțiune pilele atomice experimentale trimise din U.R.S.S., izotopi radioactivi în cantitățile necesare.

Pentru țările mai sus menționate vor fi pregătiți în Uniunea Sovietică dintre cetățenii acestor țări cadre științifice și ingineri în domeniul fizicii nucleare, chimiei radioactive, folosirii izotopilor în știință și tehnică, precum și în domeniul tehnicii pilelor atomice. Pregătirea specialiștilor se va face folosindu-se instituții speciale, în cadrul institutelor de cercetări științifice și al instituțiilor de învățămînt superior din Uniunea Sovietică.

Înfăptuirea măsurilor de ajutor prevăzute de aceste acorduri va permite să se creeze în timp scurt în fiecare din țările semnatare ale acordurilor baze moderne științifice experimentale pentru ca să se desfășoare cercetări în domeniul fizicii nucleare și al folosirii energiei atomice în scopuri pașnice.

Guvernul sovietic a adoptat de asemenea hotărîrea de a lărgi cercul țărilor cărora U.R.S.S. le va acorda sprijin și ajutor în dezvoltarea lucrărilor științifice experimentale în domeniul folosirii energiei atomice în scopuri pașnice și a făcut propuneri în acest sens Republicii Populare Ungare și Republicii Populare Bulgaria, cu ai căror reprezentanți vor începe în timpul cel mai apropiat tratative cu privire la încheierea unor acorduri corespunzătoare.

Noul președinte al Italiei

ROMA 29 (Agerpres). — La 29 aprilie, cele două corpuri legiuitoare ale parlamentului italian (Camera și Senatul) și reprezentanții a zece din principalele provincii au ales, cu 658 de voturi pe Giovanni Gronchi (democrat-creștin) ca președinte al Republicii Italiene.

Alegerea lui Gronchi, așa cum subliniază agențiile de presă occidentale, a scos în evidență izolarea în care se găsește guvernul Scelba, ca urmare a politicii sale reacționare. Se știe că candidatul propus de partidul democrat-creștin n-a fost Gronchi (deși democrat-creștin), ci „independentul" Merzago. În ciuda presiunilor lui Scelba și ale celorlalți lideri de dreapta ai partidului democrat-creștin, care după al treilea tur de scrutin i-au cerut deschis lui Gronchi să-și retragă candidatura, acesta din urmă a fost ales. „Președintele consiliului de miniștri, Scelba — relatează agenția France Presse — s-a văzut părăsit de trupa sa, la adăpostul votului secret. A fost o zi proastă pentru prestigiul său".

Violente lupte la Saigon

PARIS 29 (Agerpres). — Agenția France Presse anunță că în dimineața zilei de 29 aprilie au reînceput luptele la Saigon.

În cursul luptelor din 28 și 29 aprilie au fost ucise și rănite peste 1.000 de persoane.

Agravarea considerabilă a situației militaro-politice în Vietnamul de sud stîrnește o mare neliniște în rîndurile cercurilor guvernante ale Franței și Statelor Unite.

Ziarele scriu că la 28 aprilie Gibbson, primul secretar al ambasadei americane la Paris l-a vizitat pe „șeful statului" sud vietnamez împăratul Bao Dai, care se află în prezent în Franța și a avut cu el o discuție îndelungată.

Curînd după această întîlnire Bao Dai i-a trimis primului ministru al Vietnamului de sud, Ngo Dinh Diem, o telegramă în care i-a propus să vină imediat în orașul Cannes. Bao Dai l-a lipsit în fond pe Ngo Dinh Diem de toate împuternicirile care îi revin ca șef al guvernului și le-a predat inspectorului general al forțelor armate ale Vietnamului de sud, generalul Nguen Van Vi.

Comunicarea făcută de I. I. Ilicev cancelarului Raab

VIENA 29 (Agerpres). — TASS transmite:

După cum anunță Serviciul sovietic de informații, la 28 aprilie, I. I. Ilicev, Înaltul comisar al U.R.S.S. în Austria, a comunicat d-lui Julius Raab, cancelarul federal al Austriei, următoarele:

1. Autoritățile sovietice de control transferă cu începere de la 28 aprilie autorităților austriace dreptul de a autoriza navigația vaselor franceze și vest-germane în sectorul austriac al Dunării.

2. Autoritățile sovietice de control nu vor împiedica intrarea fără vize în Austria răsăriteană a cetățenilor țărilor cu care Austria are acorduri de anulare a vizelor de ieșire și intrare.

3. Autoritățile sovietice de control încetează controlul vamal asupra încărcăturilor la linia de demarcație dintre zona sovietică și Austria occidentală.

Cu acest prilej, I. I. Ilicev, Înaltul comisar al U.R.S.S., și-a exprimat convingerea că aceste măsuri ale autorităților sovietice de control vor servi la dezvoltarea relațiilor de prietenie între cele două țări.

Puternicul ecou al declarației lui Ciu En-lai

NEW YORK 29 (Agerpres). — Comentînd declarațiile secretarului de stat Dulles în cadrul conferinței de presă din 26 aprilie și declarațiile președintelui Eisenhower din 27 aprilie în problema tratativelor cu Republica Populară Chineză, presa americană ajunge de fapt la concluzia că politica de imixtiune a S.U.A. în treburile interne ale Republicii Populare Chineze suferă un eșec, că această politică nu se bucură de nici un sprijin nici în țările Asiei și Extremului Orient și nici în Europa. Ziarele relatează că în cercurile guvernante din S.U.A. au izbucnit divergențe fățișe în problema politicii care trebuie urmată în viitor față de Republica Populară Chineză.

Comentînd reacția Washingtonului la propunerea lui Ciu En-lai, premierul Consiliului de Stat al R. P. Chineze, Harsh, corespondentul din Washington al ziarului „Christian Science Monitor", scrie: „O urmare directă a propunerii adresate de Ciu En-lai Washingtonului este conturarea mai clară a divergențelor dintre acei care sînt gata să recunoască rezultatele războiului civil din China și năzuiesc spre o reglementare cu noul regim chinez și cei care vor ca cu ajutorul armamentului american, să se restabilească dominația lui Cian Kai-și în China... Senatorul George, lider al partidului democrat, și senatorul Knowland, lider republican, au adoptat atitudini diametral opuse în această problemă.

Inițial, Departamentul de Stat amînase luarea unei hotărîri, adoptînd o atitudine echivocă între poziția lui Knowland și cea a lui George. Ulterior, secretarul de stat, Dulles, a renunțat la cererea lui insistentă ca la tratative să participe China naționalistă (adică ciankaișiștii N. R.).

Ziarele „Daily News" și „Daily Mirror" relatează despre „confuzia care domnește în sînul guvernului S.U.A. în domeniul politicii față de Extremul Orient", în legătură cu propunerile făcute de Ciu En-lai.

Ziarul „New York Post" a fost nevoit să recunoască că „declarația negativă" a Departamentului de Stat din 23 aprilie cu privire la propunerile lui Ciu En-lai „a fost aspru criticată" de majoritatea țărilor din Asia și Europa. Iată de ce, scrie în continuare ziarul, „secretarul de stat Dulles a recunoscut de fapt la conferința de presă din 26 aprilie că reacția inițială a Departamentului de Stat la propunerea lui Ciu En-lai în problema tratativelor a fost greșită".

Intrecerea dezvoltă noul

Ne vorbesc responsabilii brigăzilor de tineret distinse de către Comitetul orășenesc U.T.M.-București cu steagul de fruntaș în întrecerea în cinstea zilei de 1 Mai.

Spiritul inovator

ION EPARU
strungar la uzinele „Clement Gotwald"

Uzinele „Clement Gotwald" au fost create în anii regimului de democrație populară. Aici întregul utilaj este modern. Totuși, pentru deplina lui folosire, mai sînt încă foarte multe de făcut.

Această problemă frămîntă de mult brigada noastră, și eu, ca responsabil cu producția și calificarea în comitetul organizației de bază U.T.M. din întreprindere, caut să îndrum în acest sens și celelalte brigăzi.

Nu de mult brigada a observat că strunjirea tălpilor mașinilor de călcat se făcea aici încă greu. Ca urmare ea a propus un dispozitiv de așchiere, care a dat rezultate foarte bune.

N-a trecut multă vreme și noi am observat că matrițele necesare la confecționarea pieselor pentru mașinile electrice se lucrează încă cu greutate. De aceea am făcut acum o a doua inovație: un cherner pe rulmenți reglabili care înlocuiește chernerul pe rulmenți obișnuiți.

Cu vremea, tovarășii de muncă s-au obișnuit să considere brigada în care lucrăm drept un grup de inovatori. În legătură cu numărul inovațiilor ne e greu să mai dăm o cifră precisă. Tinerii noștri pot povesti doar că organizația U.T.M. le-a venit în ajutor, încurajîndu-i, că de la cabinetul tehnic au primit cărți și lucrări tehnice, și că acum, după recenta reducere de prețuri, ei de fapt se simt obligați să realizeze noi inovații, dat fiind că ridicarea nivelului de trai depinde de mărirea producției și productivității muncii.

Putem să comunicăm însă cititorilor „Scînteii tineretului" că acum, în preajma zilei de 1 Mai, această brigadă care a făcut deunăzi și o însemnată propunere în vederea economisirii oțelului de scule, lucrează la o nouă inovație: un dispozitiv de etalonat burghie și filiere.

Pentru amănuntele inovațiilor, tinerii strungari ne pot scrie la uzină. Un lucru însă dorim să-l afle și din aceste rînduri: **ori cît de perfecționat ar fi utilajul, prin mica mecanizare, prin noi dispozitive și perfecționări el poate fi făcut să dea mai mult decît se gîndea cineva înainte.**

Utilizarea mai deplină a mașinilor

MARIA S. PETRE
filatoare la Industria Bumbacului A

Pentru a cîștiga întrecerea trebuie să cauți cele mai bune metode, să vii întotdeauna cu ceva nou, care să-ți asigure succese — asta este părerea brigăzii noastre... Dar pentru a găsi noul, trebuie să te preocupi să-l cauți. Iată de ce tovarășele de la noi se adresează des literaturii tehnice. Cărțile sovietice le-au ajutat mult în munca de filatoare, făcînd ca azi numele lor să fie cunoscute și în alte filaturi din țară.

Nu de mult brigăzii noastre i-o luase înainte în întrecere brigada nr. 7. Văzînd aceasta și dat fiind că în fabrică utilajul nu era suficient folosit, m-am gîndit să viu cu o nouă inițiativă, menită să ducă la utilizarea mai deplină a mașinilor: mărirea vitezei de funcționare a ringurilor.

A doua zi, 6 din cele 13 ringuri au și început să lucreze cu viteze mărite. De atunci au trecut mai multe zile. Mărirea vitezei bazîndu-se pe calculele precise, ringurile n-au pățit nimic. În schimb, brigada a reușit să dea produse în contul anului 1956 și să-și dubleze angajamentul în cinstea zilei de 1 Mai.

Un alt fapt nou care l-am înrădăcinat la această brigadă este spiritul de ajutor tovărășesc care domnește aici. Iată un singur exemplu: chiar eri, la mașina utemistei Crăciun Lucreția trebuia schimbată levata. Pentru a reduce timpul de staționare a mașinii a venit în ajutor și tovarășa Popovici Elena. Levata a fost schimbată în cîteva minute, iar ringul a început din nou torsul.

Noi sîntem bucuroși că în cinstea zilei de 1 Mai am cîștigat steagul de brigadă fruntașă pe oraș. Va fi greu într-adevăr, dar îl vom păstra. Mai ales acum, după reducerea de prețuri, ne simțim mai hotărîte.

Lupta pentru calitate

VASILE CIUREANU
muncitor la fabrica de pîine „Steagul Roșu"

După ce comunistul Tudor Constantin de la fabrica de pîine „Steagul Roșu" își termină lucrul, coborî grabnic să vadă cum stau băieții cu întrecerea. În brigada noastră cei 16 tineri lucrau cu repeziciune. Unii cîntăreau, alții modelau aluatul, panacodarii îl aranjau frumos în rastele, iar cocătorii și ajutorii tot umpleau cuptorul și scoteau din el pîine rumenită. Tudor Constantin voi să-i întrebe „cum stau". Dar se gîndi că în acel moment, orice mică întîrziere ar face ca la cocători să nu ajungă aluat suficient, sau să le vină aluat nedospit, care ar influența în rău calitatea pîinii. De aceea trecu mai departe, cuprinzîndu-i pe toți cu privirea. Ochii i se opriră asupra tînărului cocător Ciucă Ion. „Poftim — se gîndi el — acest tînăr, cînd a venit, nu știa o buche, iar acum se numără printre primii".

La cuptorul din mijloc, la vatra de jos, utemistul Radu Nicolae, un tînăr nu prea înalt, cu mișcări agere, introducea aluatul în cuptor. Ochii lui Tudor se opriră asupra lui. Observase ceva deosebit. Pe lopată, utemistul așeza patru pîini de odată, iar aluatul îl răsturna numai cu ajutorul pînzelor de panacoade. Și ceilalți cocători lucrau la fel.

Pentru a înțelege mai bine, se grăbi să intre în vorbă cu Radu.

— Observ la voi ceva nou...

— Da așa este; asta-i **inițiativa noastră în lupta pentru calitate.** Vrem ca în cinstea zilei de 1 Mai să dăm numai pîine de calitatea întîia.

— Și care-i rezultatul?

— Apoi e deajuns să vedeți graficul de producție, răspunse tînărul. Acum pîinea nu se mai deformează, se coace uniform în cuptor, iar igiena e deplin respectată.

Intr-adevăr, graficul arăta la rubrica închinată calității, o creștere de 7 la sută față de lunile anterioare.

Așa, cum pe scurt v-am povestit acum, a lucrat permanent brigada noastră în cinstea zilei de 1 Mai.

Ridicarea celor rămași în urmă

MARIUS PACURARU
cazangiu la Complexul C.F.R. „Grivița Roșie"

Brigada noastră ființează de aproape 6 ani. A luat naștere printre primele brigăzi de la Complexul C.F.R. - Grivița Roșie. Și totuși, pe la jumătatea anului 1954, despre brigada de tineret de la cazangerie se vorbea cam așa: „În brigadă se uită meseria. Acolo sînt cei mai indisciplinați tineri. Din mîinile membrilor brigăzii iese lucru de proastă calitate".

La puțină vreme de la venirea sa în conducerea secției, tînărul inginer Croicu Dumitru s-a consfătuit însă cu șeful secției cazangerie

„În uzinele din Uniunea Sovietică în care am făcut practică am văzut că brigăzile comsomoliste au un cuvînt greu în producție — a spus inginerul. Dacă întrebi acolo cine este fruntaș, are să ți se vorbească mult despre comsomoliștii din brigăzi. Dacă privești panourile fruntașilor ai să vezi puse acolo fotografii ale comsomoliștilor brigadieri. Pe ei îi ajută cu drag cei vîrstnici".

Și iată că într-o dimineață s-a prezentat la brigadă un muncitor înalt, cu fața prelungă și cu trăsături ce nu trădează cei aproape 50 ani ce-i poartă în spate: comunistul Voicu Ion, cazangiu, cu o vastă experiență în muncă.

— De azi vom lucra împreună, copii — a spus el brigadierilor.

Puțin mai tîrziu m-am reîntors din armată eu, care am devenit mai apoi responsabilul de azi al brigăzii.

Dar ce, numai aceste schimbări de oameni au înlăturat deficiențele? Nu. Acum a început însă lupta pentru „aducerea la vad" a celor indisciplinați.

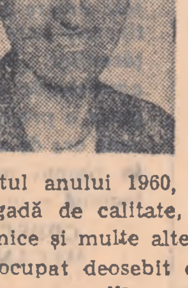
Chiar și azi mai sînt diferențe în brigadă; dar nu de disciplină, ci de calificare. Un principiu călăuzește activitatea tinerilor: **cei mai slabi în producție sînt repartizați pe lîngă cei cu mai multă experiență.** În felul acesta tinerii Niculescu Mandea, Zamfir Nicolae, Iordan Nicolae, Bădoi Nicolae și Stoica Ion sînt sprijiniți și îndrumați de tovarășii lor de muncă, comuniștii Brodeală Vasile, Ioniță Dumitru, tînărul Dinu Dumitru și alții.

Găsindu-se în întrecere în cinstea zilei de 1 Mai brigada a terminat planul lunar la 22 ale lunii.

În concluzie brigada noastră și-a cîștigat singură prestigiul prin munca depusă. Ne pare bine: Mîine, de 1 Mai putem manifesta cu fruntea sus.

Talentul gospodăresc

ION COMAN
muncitor la întreprinderea ICAR

Munca noastră e colectivă. Sîntem șase la număr: Coman Ion, Martin Gheorghe, Negoiță Petre, Văcariu Florin, Armean Ioan și Sandu Marin. Toți lucrează în secția matrițerie a fabricii I.C.A.R. deși sînt de meserii diferite: strungari, frezori, matrițeri.

Brigada aceasta are o activitate multilaterală. Ea lucrează în contul anului 1960, a cîștigat titlul de brigadă de calitate, a adus perfecționări tehnice și multe altele. Ceea ce însă ne-a preocupat deosebit **este spiritul gospodăresc, economiile,** care dorim să se contopească armonios cu depășirile de normă obținute de fiecare tînăr.

În fiecare lună, cei de la magazie au ocazia să se bucure: tinerii din brigada noastră, înlocuind plăcile tăietoare și poansoanele, consumă scule mai puține decît prevăd normele cu circa 1.000 de lei.

Economiilor mici, de fiecare zi, brigada le adaugă destul de des economii mai mari. O reducere simțitoare a prețului de cost a adus astfel dispozitivul de rectificat geamurile de la manometre, cu care lucrează mulți din muncitorii uzinei.

O deosebită economie aduce însă recondiționarea inițiată de curînd de către brigadă. Prin confecționarea pietrelor de rectificat din pietre uzate, întreprinderea este cruțată de a cheltui în această perioadă peste 20.000 lei.

Nu e bine ca cineva să se laude cu realizările sale. Vorbind însă despre datoria fiecăruia de a răspunde prin fapte recentei Hotărîri cu privire la reducerile de prețuri, noi putem povesti cu mîndrie despre zecile de mii de lei economisite de brigada noastră și făgăduim, în lupta pentru reducerea prețului de cost, atît de însemnată în vederea reducerii pe mai departe a prețurilor de vînzare cu amănuntul, **să facem noi economii patriei.**

Din lupta pentru pace a tineretului din țările capitaliste

Răsfoind file de jurnal

Publicăm mai jos fragmente din jurnalul tînărului italian E. R. (care nu își dă numele în întregime, pentru a nu fi urmărit de poliție), care descrie felul cum strînge semnături pe Apelul de la Viena. Jurnalul a fost publicat în revista italiană „Avanguardia".

Am început bineînțeles cu acei care locuiesc în aceeași casă cu mine. Succes pe toată linia: niciunul nu a spus „nu". A avut loc doar un mic incident, la etajul 4 la familia Romnaldi: bătrîna nu știe să scrie, bătrînul spunea că e suficient dacă pune o cruce; dar eu mă îndoiam: „O fi suficient o cruce?" Atunci bătrînul a scris între paranteze, în dreptul crucii: „Garantată de Giuseppe Romnaldi, soțul Titinei Romnaldi". Au semnat cu toții. Chiar și Annibali, care e social-democrat. „Împotriva armelor atomice mi-a spus el — sîntem cu toții de acord. Bomba H nu se uită din ce partid faci parte".

3 MARTIE. Și la nr. 6 totul a mers bine. Sînt toți muncitori, oameni cu capul pe umeri și oricît de deosebite le-ar fi părerile în alte probleme, asupra acesteia sînt toți de acord și nu ezită. Doar unul la etajul I m-a întrebat: „Dar oare, o fi folosind la ceva?" Desigur că folosește, i-am răspuns eu; oare o jumătate de miliard de semnături pe Apelul de la Stockholm nu i-au împiedicat pe americani să folosească bomba atomică în Coreea?

6 MARTIE: Ca să spun drept lucrurile s-au petrecut cam în felul următor: nu citisem tăblia de la intrare, sau mai bine zis nu o citisem decît pe jumătate, numai numele, nu și ce scria dedesubt: „Ștefano Marmori...", iar dedesubt scria: „antreprenor de construcții"... O fetișcană mi-a deschis ușa. Am întrebat-o: „Dl. Marmori este acasă?" „Intrați vă rog. Să văd dacă vă poate primi. Pe cine trebuie să anunț?" I-am spus, și-apoi am adăugat: „Nu mă cunoaște, am venit să-i cer o semnătură pe..." Dar fata ieșise. Am așteptat vreo trei sferturi de oră. Apoi fata se întoarse, mă conduse printr-un coridor. Mai multe uși porneau din coridor și în dosul lor auzeam oameni dictînd cifre, bătînd la mașină, discutînd probleme tehnice. Ușa șefului se deschise și am fost înghițit de o încăpere mare cît o sală de teatru. Acesta veni întru întîmpinarea mea, îmi întinse mîna și îmi spuse: „E pentru un contract nu-i așa? Dumneata pari foarte tînăr, dar mie îmi place să am de-a face în afaceri cu oameni tineri". Eu îmi dresei glasul: „Mă iertați, dar am venit pentru o semnătură pe Apelul împotriva armelor atomice. Cred că dumneavoastră..." Părea căzut din aer: „Arme"? Dar eu fabric case?" Tocmai de aceea. Dar el urla „Bettina". Secretara veni în grabă „Bettina de ce l-ai poftit pe acesta să intre?" Concluzia: mai doream să-mi acorde cîteva minute. Marmori uitîndu-se la ceas îmi spuse că-mi acordă trei minute. O jumătate de oră mai tîrziu tot mai discutam. El susținea că betonul armat de formula X era cel mai potrivit pentru construcția de adăposturi. Îi explicam că față de efectele radioactivității adăposturile sînt inutile. La unu și un sfert se scuză: trebuia să meargă la masă. Mă bătu cu mîna pe umăr și semnă. Ieșind, am cules o semnătură și de la secretara, care de altfel era tare drăguță. Cred că industriașul semnase fiindcă se gîndea la copilul lui, timp de un sfert de oră îmi tot vorbise despre el.

7 MARTIE: O altă treabă grea. Ne-am dus la un ziarist democrat-creștin. A fost foarte amabil, dar căuta să mă ducă. Mi-a spus că comuniștii încearcă să ia monopolul luptei pentru pace. Atunci i-am spus că dacă vrea îi las lui o listă să strîngă semnături, atunci ar avea el monopolul. Atunci interveni soția lui: „Trebuie să discuți atît despre lucrurile acestea? Eu una semnez". A semnat și el dar nedeslușit.

9 MARTIE: Un alt caz complicat. Un funcționar de la Ministerul Transporturilor m-a întrebat dacă ar putea semna cu un pseudonim. „Înțelegi, mi-a spus el, dacă află cei de la minister..." Apoi s-a înfuriat, a spus că este o rușine că trebuie să-ți fie frică să-ți spui părerea într-o problemă vitală ca aceasta și a semnat cu litere mari și clare. Mi-a strîns cu căldură mîna și mi-a urat să string încă multe alte semnături.

10 MARTIE: Am bănuit din primul moment că era fascist. Femeia de serviciu mă poftise în camera de studiu, dar cu toate acestea n-am văzut nici o singură carte, ci doar niște reviste din care unele mi s-au părut pornografice. Cînd i-am spus scopul vizitei mele, a stat să se gîndească o clipă: căuta modul cel mai teatral în care să mă azvîrle afară. Apoi s-a dus la ușă, o deschise larg, și țipă: „Afară agent spurcat al inamicului". Cînd am coborît scările mă aștepta un tînăr, un student, am aflat apoi, care spunea că începuse să se obișnuiască cu răcnetele vecinului său. M-a poftit la el și a convins-o și pe mama lui să semneze (nu știu de ce nu a vrut de la bun început). Apoi ne-am dus la cafeneaua unde ne-am întîlnit cu alți doi prieteni.

14 MARTIE: Bărbatul acela a semnat imediat și apoi a început să-mi explice cum funcționează și ce face o bombă cu hidrogen. A băgat într-adevăr frica în mine. Mi-a spus că este asistent la catedra de fizică de la universitate. Ieșind de la el mi-a venit parcă să mai semnez odată apelul.

15 MARTIE: O zi „germană", un democrat creștin a semnat spunînd că dacă în sine, armele termonucleare sînt groaznice, în mîna armatei germane sînt și mai îngrozitoare. Un tehnician german, care e în Italia pentru a monta niște mașini — un băiat tare simpatic a semnat și el zicînd că în cazul unui război atomic Germania va fi prima care va fi distrusă (acești americani reușesc să se facă antipatici în ochii tuturor.) Am avut o lungă discuție cu un istoric, un republican, destul de bătrîn. Mi-a spus că bombele servesc la apărarea păcii fiindcă nici o parte nu le va folosi de frică. I-am spus: închipuie-ți un vecin cu care nu trăiești în bune relații; oare crezi că e o soluție bună ca amîndoi să stea cu pistolul îndreptat împotriva celuilalt pentru a se descuraja unul pe altul de agresiune? Mi-a dat dreptate și a semnat!

17 MARTIE: Un fapt semnificativ: unul din conducătorii unei organizații a tineretului din Acțiunea Catolică mi-a spus întîlnindu-mă pe stradă: „Sîntem și noi de acord. Dar din cauza disciplinei nu putem semna. Personal pot să-ți spun că cu cît strîngeți mai multe semnături, cu atît sîntem mai mulțumiți."

În aceste zile, strîngînd semnături, am priceput într-adevăr, că cu acest Apel luptăm pentru salvarea tuturor, a întregii omeniri, a tuturor valorilor spirituale cărora le-a dat naștere.

E. R

Roma

IN RÎNDURILE CELOR 900.000.000

De la Elba la Pacific, 900.000.000 oameni care trăiesc în ţările socialismului şi păcii întîmpină 1 Mai sub semnul muncii constructive şi al luptei pentru apărarea păcii. Tînăra generaţie a acestor ţări participă în mod activ, plină de entuziasm, la eforturile pe care popoarele lor le depun în toate sectoarele de activitate. În această pagină înfăţişăm cîteva aspecte din viaţa şi munca tineretului din U.R.S.S., R. P. Chineză şi celelalte ţări de democraţie populară.

Participanţi activi la viaţa statului

Tineretul din R. D. Germană are un rol important în viaţa de stat şi în construcţia economică a republicii. Un număr de 8.000 tineri reprezintă interesele tineretului republicii în reprezentanţele populare. În regiunea Magdeburg, de pildă, patru tineri sînt preşedinţi ai consiliilor raionale sau ai consiliilor orăşeneşti şi 43 tineri sînt primari.

Numai în industria grea se numără peste 1.000 tineri directori de fabrici sau şefi de ateliere; 1.570 tineri deţin funcţii de răspundere în industria construcţiilor, 428 tineri sînt preşedinţi sau fac parte din conducerea cooperativelor agricole de producţie; 42 gospodării agricole de stat şi 21 de staţiuni de maşini şi tractoare sînt conduse de tineri.

Cele aproximativ 5.000 brigăzi de tineret care au fost create în industrie, în agricultură, în transporturi şi în comerţ, constituie o dovadă a muncii depuse de tineret în toate ramurile construcţiei economice.

Munca plină de rîvnă şi entuziasmul manifestat de tinerii din R. D. Germană în îndeplinirea sarcinilor lor au fost răsplătite prin aceea că mulţi dintre tineri au primit premii de stat sau titlul de Erou al Muncii. Dintre cei 40.000 tineri care au obţinut titlul de „activist" 10.000 sînt tinere fete. Mulţi tineri şi tinere au primit titlul de activişti emeriţi, inventatori emeriţi, profesori emeriţi.

În R. D. Germană este asigurată posibilitatea de a primi o pregătire profesională complectă, pentru a putea deveni specialişti. 90 la sută dintre absolvenţii şcolilor profesionale au intrat în producţie, iar restul de 10 la sută urmează cursurile organizate pe lîngă fabrici sau cursurile diferitelor institute, pentru ridicarea nivelului profesional şi pentru a deveni specialişti.

În prezent, un număr de 530.000 ucenici urmează cursurile şcolilor profesionale. De asemenea, pentru aceştia au fost create 2.321 cursuri de specializare organizate pe lîngă întreprinderi şi 728 şcoli profesionale care funcţionează pe lîngă fabrici, 753 şcoli generale profesionale şi 681 cămine pentru ucenici.

Una din întreprinderile în care învăţămîntul profesional se desfăşoară cu cel mai mare succes este uzina de stat constructoare de maşini grele „8 Mai" din Karl Marx Stadt. La această uzină 550 tineri constructori lucrează la executarea comenzilor pentru export.

Astăzi, fiii oamenilor muncii din R. D. Germană pot studia fără să întîmpine greutăţi materiale, 58 la sută din elevi sînt fii de muncitori şi ţărani. Peste 96 la sută din numărul total al studenţilor primesc burse. Din anul 1950, numărul studenţilor din R. D. Germană a crescut de trei ori, ajungînd în prezent la 89.600.

La universitatea „Martin Luther" din Halle, o treime din numărul total al cursanţilor sînt studente. Cei mai buni tineri muncitori din întreprinderi sînt trimişi la facultăţile sau universităţile pentru muncitori şi ţărani.

Au fost construite numeroase case pentru pionieri şi teatre pentru copii. În toate regiunile R. D. Germane există centre ale tinerilor tehnicieni şi exploratori, cluburi ale tinerilor artişti amatori etc.

Au fost construite peste 13.000 terenuri sportive, printre care 102 mari stadioane. În R. D. Germană există astăzi 28.000 ansambluri artistice de amatori care au la dispoziţie 60 de cluburi pentru tineret şi 10.000 case ale tineretului.

Exemplul lui Van Ciun-lun

În urmă cu cîtva timp, Van-Ciun-lun a primit titlul de fruntaş în muncă, iar experienţa sa înaintată a devenit pentru inovatorii în producţie din Republica Populară Chineză obiectul unor studii amănunţite. El este unul dintre tinerii cunoscuţi ai Chinei Populare. Cine este Van Ciun-lun, ce realizări deosebite a obţinut el?

...Era în pragul primăverii anului 1953. Ziarele şi radio-ul transmiteau zilnic veşti îmbucurătoare despre realizările de pe frontul construcţiei economice: construcţia de uzine, căi ferate, noi descoperiri geologice, importante inovaţii şi raţionalizări.

În oraşul Anşan, în care se află cele mai mari întreprinderi din China lucra ca brigadier, la combinatul metalurgic, Van Ciun-lun. Muncea cu conştiinciozitate; timp de patru ani el n-a dat nici un rebut, în doi ani n-a avut nici o defecţiune la maşina la care lucra şi a făcut şapte propuneri de raţionalizări. Fruntaşul în producţie Van Ciun-lun a fost primit ca membru în Partidul Comunist Chinez.

Brigăzii lui Van Ciun-lun, una dintre cele mai bune brigăzi din uzină, i s-a încredinţat sarcina de a fabrica piese pentru perforatoare. Primele două etape de fabricare au decurs fără greutăţi. Ultima etapă însă era cît se poate de grea şi de complicată. Maşina de rabotat nu era adoptată pentru fabricarea multor piese. De aceea, prelucrarea lor se făcea la o maşină veche de mortezat, cu o productivitate scăzută. În jurul maşinii de mortezat, se adunau tot mai multe piese semi-fabricate.

— „Trebuie să instalăm spre complectare cîteva maşini de mortezat", spuneau muncitorii cu nemulţumire în glas. Ar fi dorit ca acest lucru să fie făcut de ingineri. Însă Van Ciun-lun le-a luat-o înainte. A început să se frămînte. Cum să facă ca vechea maşină de mortezat să lucreze mai bine? Van Ciun-lun hotărî ca brigada sa să găsească ieşire din situaţia în care se găsea. Urmară zile chinuitoare de cercetări. Tot timpul liber Van Ciun-lun şi-l închina studierii particularităţilor maşinii de mortezat şi rabotat. Într-una din zile făcu o observaţie: să mute axul turnant de la maşina de mortezat la puternica maşină sovietică de rabotat. Totuşi, în practică, lucrurile nu sînt aşa de simple cum ar părea. În fiecare seară Van Ciun-lun îngîndura din „materialul casnic" dispozitivul său imaginat: ca bază a dispozitivului îi servea o cărămidă, ceaşca de ceai îi servea de mic pinion, farfuria era pinionul cel mare. Lucră apoi cu greu desenul tehnic. Toţi muncitorii atelierului l-au ajutat la realizarea lui. Desenul a fost înaintat comisiei uzinei pentru propuneri de raţionalizare. Hotărîrea: să fie lucrat un model de experimentare. În sfîrşit, sosi clipa experimentării aparatului. Entuziasmat, dar şi îngrijorat, Van Ciun-lun îşi luă locul la maşină. Curînd fu scoasă din maşină o piesă bine executată. Au răsunat aplauze furtunoase. Îl felicitau tovarăşii săi de muncă. Experienţa a arătat că la maşina de rabotat cu dispozitivul lui Van Ciun-lun se poate efectua în 45 minute (ulterior timpul s-a redus la 19 minute), lucrarea care la maşina veche de mortezat se făcea în două ore şi jumătate.

Iată pe scurt rezultatele obţinute de Van Ciun-lun, prin aplicarea dispozitivului său:

În trecut, piesele pentru burghiile de perforat se importau din Germania şi Japonia; ele „trăiau" numai 100 de ore, pe cînd piesele fabricate cu ajutorul dispozitivului lui Van Ciun-lun „trăiesc" 200 de ore. Cantitatea produselor fabricate a crescut rapid.

Van Ciun-lun cunoaşte preţul timpului. El a mai inventat un dispozitiv cu ajutorul căruia se poţ economisi 30 de secunde la executarea unei piese. El spune: „Economisire a 30 de secunde la fiecare piesă, înseamnă 7 minute şi jumătate pe zi, ceea ce reprezintă 5 zile pe an".

La sfîrşitul anului 1953, primul an al cincinalului, Van Ciun-lun a început să lucreze în contul ultimului an al cincinalului.

Iniţiativa creatoare a tînărului muncitor Van Ciun-lun a dat un puternic avînt mişcării inovatorilor în producţie, 143 membri ai Noii Uniuni a Tineretului Democrat al Chinei, muncitori ai uzinei de construcţii de maşini pentru industria textilă din Tien-ţzin au stabilit 188 noi indici înalţi în producţie. Muncitorul Liu Su-ciai, de la această uzină, a îndeplinit în 37 de zile norma pe 3 luni. Tînărul strungar al uzinei de motoare Diesel, Cen Siu-lin, perfecţionîndu-şi maşina, a mărit producţia de 4 ori.

Aproape în fiecare zi ziarele şi radio-ul anunţă noi victorii obţinute de muncitorii care urmează pilda lui Van Ciun-lun, în lupta pentru reducerea timpului de lucru, pentru o cît mai înaltă tehnică în producţie.

De strajă hotarelor patriei

Expoziţia Armatei Populare Coreene, pavilionul eroilor R.P.D. Coreene. Printre portretele eroilor se află şi cel al lui An Iun Cian. Buzele puternic strînse, privirea pătrunzătoare vorbesc despre dîrzenia şi voinţa de oţel a acestui erou. Să-l cunoaştem:

An Iun Cian a crescut în organizaţia de pionieri din şcoala elementară din Vonphen, provincia Tiagan. În vara anului 1946 a fost primit membru în organizaţia Uniunii Tineretului Democrat. Era un elev sîrguincios, fruntaş. Fiind încă mic, Iun Cian îşi ajuta părinţii la munca cîmpului. El îngrijea de fraţii săi mai mici. Cînd a mai crescut, a început să ducă vitele la păşune. Iun Cian creştea, biruind greutăţile. Încă din acele timpuri îi plăcea să studieze cu interes istoria patriei. La istorie avea numai nota 5. Asculta cu respiraţia întretăiată istorisirile bunicului despre victoriile detaşamentului de partizani condus de Kim Ir Sen, despre lupta de la Pocenbon etc. Iun Cian a absolvit şcoala elementară cu menţiunea „foarte bine".

El s-a frămîntat mult în zilele cînd imperialiştii americani şi clica lui Li Sîn Man, puneau la cale agresiunea împotriva patriei sale. În ianuarie 1950 tînărul a intrat în rîndurile glorioasei armate populare. În timpul atacului imperialiştilor americani şi a bandei de trădători lisînmanişti împotriva Coreei de Nord, An Iun Cian a săvîrşit numeroase fapte de vitejie pe cîmpul de luptă.

Februarie 1951. Frontul de luptă de la Cianri. Iun Cian comanda un grup de şoc. O cazemată duşmană oprea ofensiva trupelor. Grupul de şoc, trecînd numeroase primejdii, a distrus această cazemată. Au fost luaţi prizonieri 90 de soldaţi inamici, au fost capturate două mitraliere grele şi patru mitraliere uşoare şi peste 100 arme de infanterie. An Iun Cian şi-a mai dovedit şi în alte lupte vitejia, dragostea de patrie. La 5 mai 1951, An Iun Cian a primit înaltul titlu de Erou al R.P.D. Coreene. El avea atunci vîrsta de 19 ani.

În 1952 Iun Cian a devenit membru al Partidului Muncii din Coreea; şi-a împlinit astfel una din marile lui dorinţi.

Astăzi An Iun Cian, Erou al R.P.D. Coreene, stă cu fermitate de strajă patriei, în care se desfăşoară munca paşnică de reconstrucţie, de dezvoltare a economiei naţionale!

TRENUL STRĂBATE TUNDRA

V. Civilihin

Vorkuta este o localitate tînără, aşezată în „Donbassul Transpolar", important bazin carbonifer din Transpolarie. Şiruri nesfîrşite de trenuri încărcate cu cărbune transportă acest combustibil preţios în fabrici, uzine, la centralele electrice. În condiţiile grele ale tundrei transpolare, trenurile sînt conduse de oameni curajoşi, plini de bărbăţie.

Vîntul veşnic

In sectoarele din vecinătatea Hanoveiului suflă tot anul vînturi îngheţate. Insăşi denumirea acestei mici staţii înseamnă în limba localnicilor „Vîntul veşnic". Situaţia nu este mai uşoară nici în alte locuri. Răbufnirile vîntului spulberă nisipul pe care mecanicul îl presară la urcuşuri sub roţi şi atunci începe derapajul. Afară de aceasta, puternicul vînt lateral frînează înaintarea trenului şi uneori, un tren cu vagoanele goale este mai greu de condus decît unul încărcat.

Gerurile de 40 de grade sub zero nu sînt aici o raritate. Unsoarea se încheagă în bucşe, în timpul staţionărilor îndelungate trenul înţepeneşte pe loc, îngheţînd, şi nu este de loc uşor să-l urneşti. Iarna, în timpul nopţii polare, viscolele înzăpezesc liniile, împiedică vederea semnalelor.

Şi aceasta încă nu e totul. Sectorul pe care îl deservesc mecanicii de locomotivă din Vorkuta are, după cum spun lucrătorii depoului, „un profil frînt". Există aici urcuşuri rare chiar pentru căile ferate din munţi. Un timp îndelungat în lunile de iarnă, adică în cea mai mare parte a anului, în depoul din Vorkuta era redus în mod oficial tonajul trenurilor. Timp de mulţi ani ele au mers aici cu viteză redusă.

Visătorii

Acum cîţiva ani, după absolvirea unor şcoli tehnice feroviare, a sosit la Vorkuta un grup de tineri — Viktor Beskrovnii şi Nikolai Didenko din Odesa, Boris Smirnov din Leningrad, siberianul Mihail Kolotov şi alţii.

Alexei Levcenkov, un tînăr înalt şi vioi, se certa cu aprindere cu oricine atunci cînd i se părea că nu merge treaba. Boris Smirnov, un băiat simplu şi serios, spunea adesea că sănătatea lui depinde de locomotivă şi în timpul spălărilor el nu pleca de lîngă locomotivă. Mihail Kolotov, un flăcău cu voce sfioasă, retras, era ordonat şi sîrguincios. El urmărea cu atenţie felul în care muncesc mecanicii mai vechi, adunînd experienţa boabă cu boabă. Vesel şi comunicativ, Ivan Semeonov şedea ceasuri întregi în timpul său liber în cabinetul tehnic, studiind desene şi materiale didactice. Modest şi întotdeauna concentrat, Viktor Beskrovnii suferea atunci cînd vedea diferite nereguli în depou. Gheorghi Kolupaev era mai în vîrstă decît ceilalţi şi de obicei lui i se cerea ajutorul.

In toamna anului 1952, la adunarea generală a lucrătorilor de la exploatare, Viktor Beskrovnii a spus că, după părerea lui, nu este neapărat necesară reducerea tonajului în timpul iernii. Mai mult, trenurile de mare tonaj pot fi conduse şi iarna. Aceasta a fost o declaraţie îndrăzneaţă. Tinerii lucrători ai depoului de locomotive şi-au sprijinit tovarăşul. Alexei Levcenkov a început să conducă trenuri de mare tonaj de cum a dat gerul. Iniţiativa inovatorilor a fost sprijinită de organizaţia de partid şi de cea de comsomol a depoului. Ea a ajuns să fie cunoscută şi la Moscova.

In apropierea iernii 1953/1954, la punctele de control tehnic a fost creată o rezervă dublă de saboţi de frîne; în staţiile intermediare au fost montate instalaţii mobile pentru încălzirea lubrefianţilor. Coloana comsomolistă a cerut să se mărească tonajul garniturilor cu încă 200 tone. Acum, acest tonaj a devenit obligatoriu pentru toţi mecanicii de pe această linie.

Acum, pe orice viscol, mecanicul nu se mai furişează încet spre semafor, el nu se mai teme că va trece de semnalul roşu — toate indicaţiile semafoarelor sînt transmise în cabina locomotivei.

O prietenie comsomolistă

Mecanicii de locomotive din Vorkuta se află în permanentă luptă cu forţele naturii. O puternică prietenie leagă tineretul depoului. Cei trei Viktori — mecanicul Beskrovnii, ajutorul său Veşniakov şi fochistul Ţvetkov — lucrează în perfectă armonie pe locomotiva lor. Mecanicul şef Nikolai Didenko îşi împărtăşeşte cu dragă inimă experienţa tovarăşului său Anatoli Sinelnikov. Ivan Semeonov, care a fost numit de curînd instructor, învaţă el însuşi şi îi îndeamnă şi pe ceilalţi să înveţe.

Tinerii mecanici din Vorkuta şi-au format un stil propriu de conducere a trenurilor. Toate trenurile merg aici cu tracţiune dublă. S-au stabilit perechi permanente. Mecanicii au calculat că în sectoarele uşoare este mai avantajos ca garnitura să fie condusă numai de către locomotiva din cap.

O minunată înţelegere există între tinerii mecanici în timpul cursei. E suficient un singur gest din cabină, pentru ca acesta să fie înţeles. Iar cînd vifornița se înteţeşte şi locomotiva a doua nu se vede, prietenii „îşi vorbesc" prin fluieraturile scurte ale locomotivei.

De curînd, adunaţi în cabinetul tehnic, comsomoliştii depoului au discutat cu aprindere cum să îmbunătăţească îngrijirea locomotivelor, cum să lupte cu perseverenţă pentru economia de combustibil şi lubrefianţi. Cu toţii au aprobat propunerea lui Vladimir Orehov de a se fixa pe locomotivă cîte o stea de bronz pentru fiecare 20.000 de tone de încărcătură transportată peste plan.

Remarcabil a fost sfîrşitul acestei adunări. Lucrătorii depoului au hotărît să-i dea coloanei lor comsomoliste numele lui Nikolai Ostrovski. Cineva, gîndindu-se probabil la frumuseţea vieţii lui, a spus emoţionat:

— A fost doar şi el de-al nostru — a fost cîndva fochist...

Atunci cînd vezi un tînăr de 25 de ani îmbrăcat într-o salopetă aspră, rămînînd singur, pe vreme rea, cu impunătoarea locomotivă care devine în mîinile lui şi mai puternică, îţi dai seama că îl ajută nu numai cunoştinţele şi experienţa, ci este nevoie şi de un caracter de fier, bine călit.

(După „Comsomolscaia pravda")

Echipa „Tînăra Gardă"

Cînd muncitorii de la abataje au săpat tunelul care ducea spre barajul „Vasil Kolarov", în tunel s-a infiltrat apă. Ea a trecut prin stratul de argilă care s-a umflat, a presat stîlpii de susţinere şi aceştia au început să crape. Situaţia a durat o săptămînă, două, o lună. Betoniştii priveau neliniştiţi crăpăturile. Direcţia a hotărît să se betoneze cu precădere acest sector.

★

Apa pătrundea tot mai mult. Inginerul-şef al raionului, Stoianov şi tehnicianul Gancev, s-au adresat atunci unui muncitor betonier mai vîrstnic:

— Tovarăşe Anghel, i-a spus inginerul — mîine începem betonarea sectorului slab.

— Şi cine sînt betoniştii?

— Brigada voastră.

Betonistul căzu pe gînduri.

Pompierul Nikola Kacev, activist în Uniunea Tineretului Popular al lui Dimitrov, auzi discuţia şi se grăbi să comunice cele auzite prietenului său, betonistul Miron Anghelov.

— Miroane, poţi tu oare să alcătuieşti o echipă de tineret şi să de duci chiar mîine la locul primejdios?

Seara, Kacev se duse la inginerul-şef.

— Noi, un grup de tineri, vrem chiar de mîine să începem lucrul la stratul de argilă.

Bătrînul inginer se bucură nespus de mult auzind aceste cuvinte.

— Bine. Se poate... Si noi vă vom ajuta...

A doua zi intrară în tunel patru persoane: tovarăşii Stoian, Kacev, Miron şi Ivan Davkov. Cizmele lor plescăiau prin apa rece. Se îndreptară cu băgare de seamă spre stratul de argilă. Nu era glumă. Stoian, betonist cu experienţă, dădu imediat dispoziţii — să se pună întîi proptele în mijloc şi abia atunci să se scoată cele vechi, stricate de presiunea straturilor. Toţi patru lucrau cu încordare. Timpul trecea greu...

Cînd au intrat în tunel, era soare afară, la ieşire era beznă. Trecuse de miezul nopţii. Cu toate că era atît de tîrziu, la cămin tinerii erau aşteptaţi de tovarăşii lor.

De atunci au trecut săptămîni. Echipa de tineret a învăţat să lucreze. Au intrat în echipă şi alţi tineri. Acum ea lucrează ca echipă independentă de tineret şi poartă numele de „Tînăra Gardă".

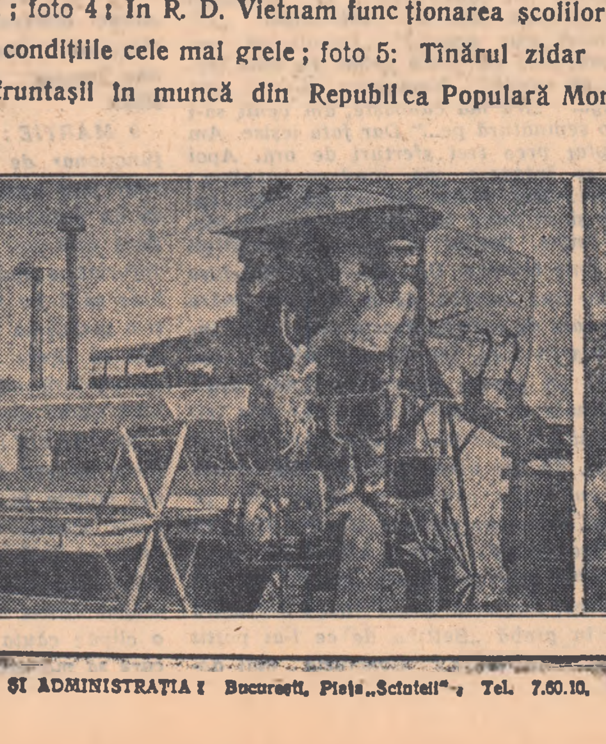
(După „Narodna Mladej")

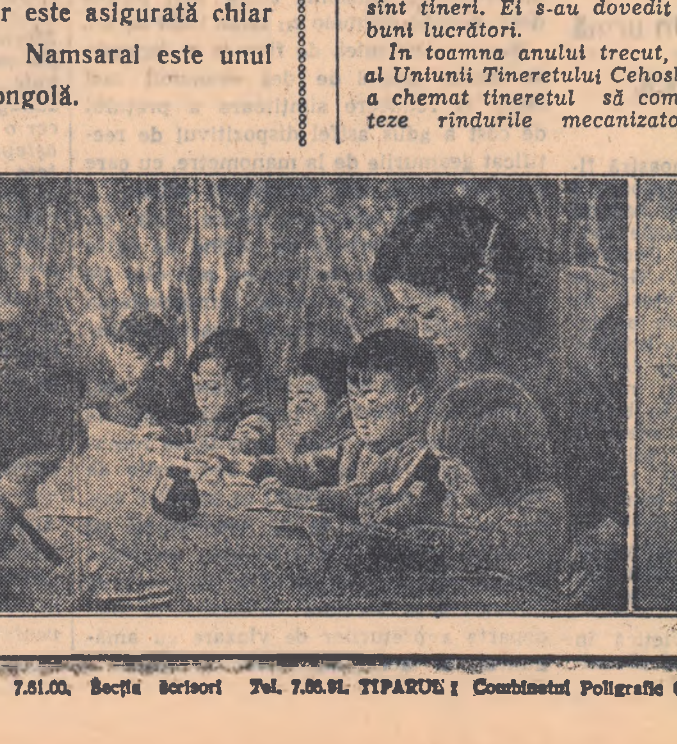
CU APARATUL FOTOGRAFIC

Tineretul ţărilor de democraţie populară munceşte cu avînt pentru construirea socialismului, pentru apărarea păcii. Foto 1: Portul Gdansk (R. P. Polonă)... Brigada condusă de Stanislaw Cichawlas este una din brigăzile fruntaşe ale şantierelor navale; foto 2: Numeroşi tineri petrec timpul la clubul şantierului „Gheorghe Gheorghiu-Dej" din Budapesta (R. P. Ungară); foto 3: Mecanizarea muncilor agricole se face în R. P. Albania într-o măsură tot mai mare. Printre mecanizatori se află un mare număr de tineri; foto 4: In R. D. Vietnam funcţionarea şcolilor este asigurată chiar şi în condiţiile cele mai grele; foto 5: Tînărul zidar Namsarai este unul din fruntaşii în muncă din Republica Populară Mongolă.

IN SPRIJINUL AGRICULTURII

Tinerii şi tinerele din R. Cehoslovacă participă în mod activ la lupta pentru construcţia satului socialist.

Tinerii muncitori, ingineri şi tehnicieni din întreprinderile industriale se străduiesc să îndeplinească la termenul fixat comenzile pentru agricultură. Uzina „Agrostroj" produce maşini agricole. Anul trecut, colectivul acestei uzine a îndeplinit înainte de termen planul livrărilor de maşini pentru muncile agricole de toamnă. Tinerii şi tinerele din uzină au ajutat la îndeplinirea planului, desfăşurînd întrecerea socialistă pentru îndeplinirea înainte de termen a sarcinilor de producţie.

Un ajutor deosebit de important l-au acordat agriculturii tinerii de la oraş în vara şi toamna anului trecut. Datorită timpului nefavorabil, muncile agricole de vară şi de toamnă s-au prelungit. În toate uzinele au fost create brigăzi voluntare de tineret, care au mers să ajute ţăranilor. În timpul muncilor agricole de vară, tineretul de la oraşe a prestat aproape opt milioane ore de muncă voluntară, iar în timpul muncilor agricole de toamnă — cinci milioane ore.

CRESC RÎNDURILE MECANIZATORILOR

In prezent, agricultura are nevoie de sute de mii de braţe de muncă. E nevoie de mii de tineri plini de entuziasm şi de hotărîre. În ajutorul satelor vin staţiunile de maşini şi tractoare. Majoritatea lucrătorilor din S.M.T.-urile din Cehoslovacia sînt tineri. Ei s-au dovedit a fi buni lucrători.

În toamna anului trecut, C.C. al Uniunii Tineretului Cehoslovac a chemat tineretul să complecteze rîndurile mecanizatorilor. Curînd după aceea, peste 400 tineri şi-au însuşit profesiunea de tractorist. Concomitent, organizaţiile Uniunii Tineretului Cehoslovac înscriu tineri în şcoli muncitoreşti, unde aceştia îşi ridică calificarea. Astfel de şcoli au fost deschise pe lîngă multe S.M.T.-uri.

In legătură cu cadrele din agricultură, cel de al X-lea Congres al Partidului Comunist din Cehoslovacia a adoptat hotărîrea de a trimite muncitori din industrie la sate. Tinerii şi tinerele au răspuns cu căldură la această chemare. Anul acesta au plecat la sate 45.000 tineri care au absolvit şcoala. Iniţiatorul acestei mişcări de masă a fost un grup de tineri din satul Mirevice, raionul Pisek, unde majoritatea absolvenţilor şcolii au hotărît să rămînă să lucreze în acelaşi sat.

La sate, în gospodăriile de stat, în cooperativele agricole unice şi S.M.T.-urile din R. Cehoslovacă iau fiinţă cercuri speciale în cadrul cărora cursanţii îşi însuşesc cunoştinţe în legătură cu cele mai noi realizări ale ştiinţei agricole precum şi metodele înaintate de muncă, în primul rînd ale inovatorilor sovietici.

PENTRU VALORIFICAREA PĂMÎNTURILOR

Cele mai mari rezerve de pămînt neprelucrat şi cele mai mari posibilităţi pentru creşterea vitelor sînt în regiunile de frontieră din vestul Boemiei. Partidul şi guvernul au chemat tineretul să meargă să lucreze în aceste regiuni. Răspunzînd la chemarea partidului şi guvernului, tineri şi tinere din toate colţurile Cehoslovaciei se îndreaptă spre regiunile de frontieră. Tineri din diferite regiuni şi raioane din interiorul ţării şi-au luat angajamentul să lucreze în anumite sectoare de la frontiera ţării. Astfel, de pildă, tinerii din regiunile Iglava, Pardubice şi Banska-Bystrica au hotărît să meargă să lucreze în raioanele din regiunea Ceske-Budejovice. În mai puţin de un an, în regiunile de frontieră au plecat peste 1.600 tineri şi tinere.

Sosirea de noi forţe tinere are o influenţă pozitivă asupra agriculturii. Din rîndurile tineretului se ridică lucrători excelenţi, care nu numai că folosesc experienţa inovatorilor cunoscuţi, ci îmbogăţesc ei înşişi această experienţă. Astfel, colectivul tinerilor mecanizatori de la S.M.T.-ul din Litomerice a adus unele modificări combinei „S-4" în raport cu necesităţile solului din Cehoslovacia. Întreaga ţară cunoaşte pe tînăra crescătoare de animale, Milada Gouskova, care folosind în mod creator experienţa zootehniştilor sovietici, a obţinut o sporire record a greutăţii purceilor.

Uniunea Tineretului Cehoslovac desfăşoară munca organizată atît în rîndurile tineretului care lucrează în cooperativele agricole unice, în gospodăriile de stat şi în S.M.T.-uri cît şi în rîndurile fiilor de ţărani cu gospodărie individuală şi al tinerilor ţărani cu gospodărie individuală.

În timpul diferitelor campanii agricole, care necesită o mare încordare a forţelor, membrii Uniunii Tineretului Cehoslovac au venit în ajutorul ţăranilor cu gospodării mici şi mijlocii. Această acţiune a dat roade frumoase şi a dus la creşterea considerabilă a prestigiului Uniunii Tineretului Cehoslovac în rîndurile tineretului sătesc. Ca urmare, în 1954 în Uniunea Tineretului Cehoslovac au fost primiţi de trei ori mai mulţi membri din rîndurile tineretului sătesc decît în anul precedent.

La apropierea dintre sat şi oraş contribuie într-o măsură importantă ajutorarea diferitelor cooperative de către unele întreprinderi industriale. O serie de întreprinderi industriale au preluat sprijinirea unor cooperative agricole unice şi chiar a unor sate întregi. Întreprinderile ajută ţăranilor să aplice experienţa muncii din întreprinderile industriale în domeniul planificării, organizării muncii, contabilităţii. Tineretul are un rol activ în această direcţie. Brigăzi muncitoreşti de tineret pleacă la sate şi ajută ţăranilor la construirea diferitelor întreprinderi economice.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii"; Tel. 7.60.10, 7.61.00, Secţia scrisori Tel. 7.68.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".